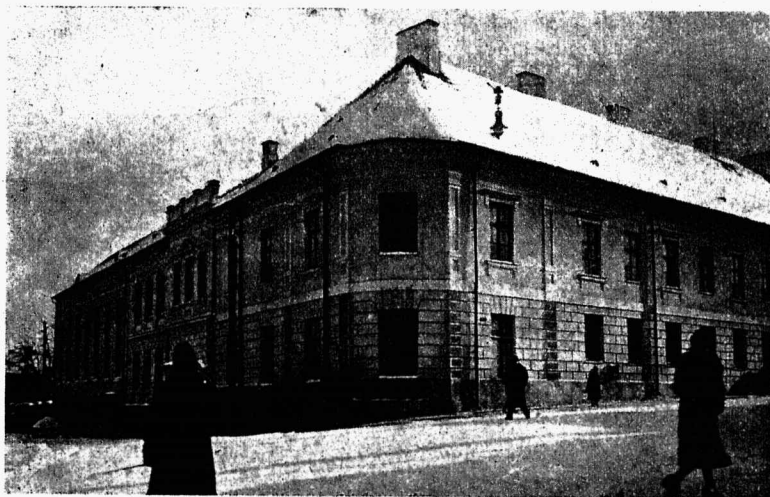
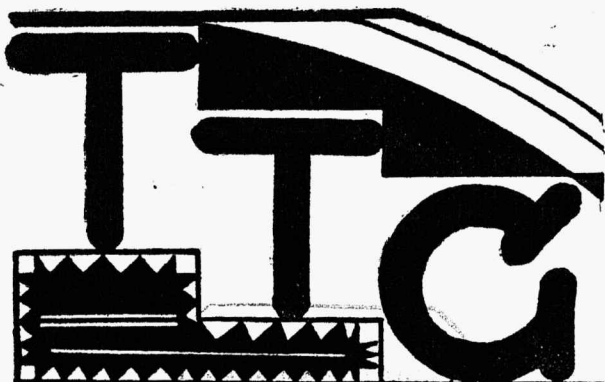

CDG

NR. 1/2 OKTOOBER/NOVEMBER 1937 X AASTAK.

TARTU TÜTARLASTE-
GÜMNAASIUMI, TARTU II
GÜMNAASIUMI, TARTU II
PROGÜMNAASIUMI JA
TARTU II REAALKOOLI
HÄÄLEKANDJA

Nr. 1/2.

2943 (2943) 12. november 1937. 37 37 36

X aastakäik.

Väljaandja: Tartu Tütarlastegümnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja: K. Raud, abi A. Raielo. Tegevtoimetaja: L. Hermann. Toimetuse liikmed: H. Imelik, T. Kudeviita, E. Mõrd, A. Mägi, M. Reeben, A. Villemson. Kunstiline nõuandja: J. Püttsepp. Talituse juhataja: V. Käpa. — „TTG” ilmub 8 korda õppeaastas, alates oktoobrist igal õpekuul. Tellimishind: aastatellijaille 20 s. number, kuutellijaille 25 s. number.

Kooli sünnipäevaks.

Mõned aastad tagasi töötas meil üks kool — Tartu Tütarlastegümnaasium. Käesoleval aastal töötavad ühise juhatuse all ühe tervikuna neli kooli — Tartu II Progümnaasium, Tartu II Reaalkool, Tartu II Gümnaasium ja Tartu Tütarlastegümnaasiumist ainult lõpuklass. Õeldu tähendab põhjalikku uuendust meie koolielus ja kogu Eesti koolide struktuuris, sest uuendused meie koolielus on orgaaniliselt seotud teoksil oleva koolireformiga. Viimasega seltsib õpilaste selektsioon eri koolidesse astumisel. See hoiatab ja kohustab meid. Ükskõikne suhtumine koolitöösse ja otstarbetu ajaviitmine tuleb vähendada miinimumini. Pea-

me kõik oma jõud kokku võtma ja neid otstarbekohaselt ja süsteemikindlalt rakendama, et saavutada tulemusi, mille üle võime hiljem uhked olla.

Kõigile töötahet ja tööroõmu ueks õppeaastaks!

Elu on töö. Keset igapäevast tööd, mis sageli nii ühetooniline, leidub siiski momente, mis teevad meie elu elevelikumaks ja elamusrikkamaks, toovad meile rõõmu ja vaheldust. Üks selliseist on meie kooli sünnipäev — 18. aastapäev. Kaheksateistkümmend aastat on möödunud püsivas töös. Tegevustung ja elujõulisus, mis on meid seni kandnud, aina kasvagu ja süvenegu, et suudaksime uusi

väärtusi luua ja oma elu õilistada! Juhtigu meid ikka üllas vaim ja elujaatavad ideed!

Ja teie, TTG nooremad õed! Teadke, et selles majas on päikest ja avarust, mis annab teile valgust ja elurõõmu, tehes teid tugevaks. Tunnustage ja omandage kõike, mis meie peres on õilsat ja vää-

tuslikku, samuti kandke edasi meie kooli traditsioone. Siis sammutate vastu kaunimale tulevikule. Meie suure õpilaspere sihid olgu ka teie sihid!

Soovin arvukale õpilasperele kõige paremat kooli 18. aasta-päeval!

J. Adamson, direktor.

Aastapäevaks.

Taas saabunud on hall sügis, looduse surm, aga noorte külvi-aeg.

Jätkugu meil, tulihingelistel noortel, leekivat tegevusiha ja in-

du, et võiksime kevadel säravi silmi vastu võtta töö õnnestunud tagajärgi!

Juta Haljasmaa,
Õpilaspere vanem.

Kooli aastapäevaks.

Las täna kõik see sügisudu hajub, mis ümberringi, sageli ka endas, las koltund leht mu meeltes alla vajub, las tunnen, et see kevadliblik lendas... kiirt sisemas kui vaim ja süda tajub.

Häälestagu ja meelestagu need J. Barbarus'e sõnad meie kooli peret ta XVIII aastapäeval!

Meie, põhjamaa lapsed, ei või kiidelda oma elurõõmuga, sest oleme sünge elu saadus, oleme juba põhiloomult tõsised ja endasse tõmbunud. Eriti vajutab sügis oma lehtede langemisega ja umbsete ilmadega meie meeolelu-lüürale sordiini keeltele, mis teeb meie

elulaulu kõlalt nukraks ja melanhoolseks.

Kuid põhjamaa tütreid ja pojad oskavad olla ka nakatavalt rõõmsad ja unustada eluhalluse, kui on selleks tõsiseid põhjusi.

Meie koolil on kalleim päev kogu õppeaasta kestel kooli aastapäev, kuna ta meenutab selle asutise sünni, mis on saanud lemmikkohaks tuhandeile noorile ja vanule — õpilastele, õpetajatele ja lastevanematele, kes on viibinud lühemat või pikemat aega siin või on oma laste kaudu olnud seoses selle haridus- ja kasvatusasutisega. Need päevad, mida on veetnud siin õpilased ja õpetajad, ei kao kunagi meelest, sest mälestused on liiga tugevad.

Ja sellest tulebki, et kooli aastapäeval minetatakse kõik argipäevamured, hajutatakse tusk ning nukrus ja unustatakse ümbritsev sügisudugi. Meie siseilm täitub valgusesäraga ja elurõõmu soojusega. Looduski nagu heidab pilveloori

ja viimsed langevad lehed muutuvad päikesekullas hõljuvaiks kollaseiks liblikaiks.

Selles meeleolus kõige paremaid tervitusi kooli aastapäevaks

„TTG“ toimetuselt.

Emma Rosenberg 25 aastat koolitöös.

Käesoleva õppeaasta alates sai 25 aastat täis ajast, mil meie lugupeetud kolleeg ja õpetaja Emma Rosenberg algas oma pedagoogilist tegevust.

Omandanud Peterburis üld- ja pedagoogilise hariduse ja saanud sealsamas õpetajakutse, töötas Emma Rosenberg Venes a. 1909—1920,

nimelt Peterburi, Pensa ja Lipetski (Tambovi kub.), siis jälle Pensa keskkoolis (gümnaasiumes ja reaalkoolis). Eestisse siirdunud, oli ta õpetajaks Väike-Maarja Ühisreaalgümnaasiumis (1921—1922) ja Viljandi Ühiskommertsikoolis (1922—1925), kust kutsuti 1. aug. 1925 Tartu Tütarlastegümnaasiumi saksa keele õpetajaks, millisel kohal töötab praegugi.

Kui küsida prl. E. Rosenberg'ilt, ons need 25 aastat võtnud palju aega enda alla, ons need aastad juba minevikus või püsivad alles olevikus, siis saame talt kindla vastuse, et kõik need aastad on tal nagu oleviku panoraam, on siinsamas lähedal, on nagu näpu otsas. See on ka tõsi, sest nii kiiresti lendavad aastad, kui nad on seoses tõsise, hoogsa, andumusliku tööga. Selle mõnu osaliseks ei saa need, kes peavad oma päevi lugema, kes ei tea, kuidas neid veeta, kes ei tea, kuidas lõpetada tänane päev ja mis teha homme.

Prl. Rosenberg aga juba teab, mis ta teeb. Selleks on temas rohkel määral talenti, elutarkust, kainust, tööindu ning -tahet, ettevõtlikkust, sitkust ning vastupanu, ise-

seisvust, selget orienteerumisvõimet, kohanemisoskust ja eriti palju seda ülimaks peetavat — kohusetruudust ja armastust oma elukutselise töö vastu. Kõik on prl. Rosenberg'i elus alati kaalutud ning vaetud, ette nähtud, pealegi hästi ette nähtud. Päev päeva järele möödub kibedas, otstarbekas töös, olgu koolis või kodus, argi- või tööpäevadel, töö- või puhkeajal. Ja kõik ikka kindla korra järgi. Ei kuski vääratusi, viivitusi, lünki. Möödaminnes piisab aega teisigi korrale kutsuda. Kus siin siis veel aega aastaid lugeda! Mis tähendab tühine 25 aastat! Las neid tulla 30, 35, 40 või veel rohkemgi! Ikka on nad nagu tänane päev. Ikka on kõik päevakorras, värske, tukslev.

Ometi ei tule kellelegi mõttes-

segi, et prl. Rosenbergi töö on šablooniline, mehaniseerunud, tardunud. Ei, seda ei mõtle ükski, järelikult ei ütle ka. Prl. Rosenberg loob, kombineerib, elab, peab tihedat kontakti üha areneva aja ja eluga. Ikka on ta kursis tänapäevaga, ikka alati jumalikult vormis, oskab olla auväärne vanade seltsis ja oodatud kaaslane noorte seltsis.

Ma usun, et prl. Rosenberg on suur elusaladuste ja inimeste tundja. See teeb ta tunnustatud ja heaks pedagoogiks, lugupeetud ja armastatud kolleegiks ja suurepäraseks inimeseks, elavaks inimeseks, mida mina isiklikult pean ta suurimaks vooruseks.

Elagu juubilar prl. Emma Rosenberg! Edasi möödunud 25 aasta vaimus!

K. Raud.

Kolm luuletust.

Tervituseks.

Tere, tere, jälle tere,

tere, tere, terve pere!

Tuli vastseid, omi, vanu.

Juttu, vestlust, palju sõnu.

Kosutand meid suvipäike,

karastanud kõu ja äike

tulevaste tööde jaoks!

Rõõm on tervitada, tere!

Koos on jälle meie pere.

Seda rõkkamist ja kaja! —

Meie päralt jälle maja.

Kõlab laulu, jätkub mängu,

vaim ei malda jääda kängu.

Selleks uuta jõudu tööle!

L. H.

Sügis.

On jälle sügis, näen verevaid haabu,
kuulen kuldsete kaskede juttu.
Eks jälle sa nõnda üleöö saabund,
suvi möödunud ruttu, nii ruttu.

Su hallaöö järele langevad lehed,
on metsa all lõpmatult kulda.
Näen lebamas sügise viimset ehet,
mis varisend kuulmatult mulda.

Veel äsja sädeles vesi ja päike,
oli suvi täis muinasjuttu.
Nüüd vetelt on riisunud kutsuv läige,
kõik tardunud sügiseuttu.

L. H.

Öö minu kodus.

Kolm korda kuski hõigati,
ja puude ladvus kustus kaja,
tuul nagu pooleks lõigati —
öö saabus ümber vaikse maja.

Nüüd mahajäetud aia teel
käib öine siil ja otsib toitu.
Siis keegi hõiskab veel ja veel
ja vaikib vahest enne koitu.

All metsas kasest kaseni
käiks udunimbuses kui jumal,
kus tüvest kuni ladvani
on keerdund kasteniiske humal.

Puist lehti langeb rabinal,
üks väsind lind seal unes sonib.
Ja mulle tundub, krabinal
kuukiiri mööda katust ronib.

K. A-t.

Aianurk.

Omapäraseim nurk minu kodu-aiast. Siin meie tutvume suurepärase mitmekesisusega. Kirjeldatav aianurk on täisnurkse kolmnurga kujuline. Hüpotenuusiks on aeda avanev külg, mis on umbes kuus meetrit pikk, kaatetiteks välistel aiapooled, millest pikem kaatet on viis meetrit, lühem kolm meetrit pikk. Huvitav on juba see, kui palju meie sellel äärmiselt väikesel pindalal puid, põõsaid ja igasuguseid taimi näeme.

Algame pikema kaateti vaatlemisega, milleks osutub aiakülg, mis asetseb vastu maanteed. Otse aianurgas pörkame kokku võimsa kaheharalise krobetakoorelise pärnaga, mille juured algavad maapinnalt määratu suures kaares, moodustades otsekui mingisuguse kuhila. Tüve paremal poolel on suured vertikaalselt jooksvad praod, mis ulatuvad tüve hargnemiseni. Vähesed lehitud oksad — need on tema taoteldud ihaldus, olla teistest erinev. Kuid mõned üksikud lehed on paaril alumisel oksal siiski nagu ainsaks ideaaliks, tahtes tunnistada ühes teistega kehtivat suve.

Heidame pilgu selle suursuguse puu lähimasse ümbrusse. Laialeheline tohtu lopsakas enelapõõsas tõstab suuri haralisi oksakimpe kõrgele suvitaeva helenusse, jaotades matemaatilise täpsusega selle punakasrohelisi lehekujusid. Need punakad, ereda värvilised lehed mõjuvad keset sügavat suve kuidagi eksootiliselt.

Arvame juurde valged puhtaaroomilised õied, mis on nagu tuisklevad lumehelbed, ja meie tajume lähedal asuvat odööri-laboratooriumi. Otsekohe tema külje all kükitab rohi, nii tavaline; loiult viskub mõningaid pikki umbrohu- niite raskelt hingavale, tuhkhalliks kuivanud maapinnale.

Äkilise pöörinaga ehmatab mesilane, kes langeb hoolsalt valgele härmatispeenele õiele, et võtta kaasa endaga aroommagusat veetolmu täiteks oma kuldkollaseile meekärgedele. Ons siis ainult üks mesilane? Ei. Seal on tuhandeid teisi samasuguseid ja erinevaid oma häälepoognail. Äsja õitsenud toomingas annab meile pildi üürikesest ilust. Ta kollakad raskelt lõhnavad õiekobarad on alistunud saatusele. Kogu maapind on kaetud tema valgete udemetega, nii et hing haavub seda nähes. Suvituule puhang keerutab neid hoolimatult üles ja ajab enda ees õhus üha edasi, kuni lõppeks lennates vastu tugevat aiaposti peatuma jäävad.

Tuleme tagasi aianurka, kus meie uhket pärna kadestasime. Viimase külge on kinnitatud üks kujutu ritv, mis nagu selget kaatetit võiks kujutada ja mille peale toetub umbes kümme paari viljavaratit. Need kõik on näiliselt tulivärsked, pealmised veidi päikesest halliks tõmbunud. Neist hoovab puhast vaigurikast aroomi nagu osooniküllasest männimetsast. Kui aiast vaadata, siis neid

E. Mõrd.

Sügis.

peaaegu üldse ei näe, sest tihedalehelised sirelipõõsad varjavad kogu naabruse. Üksikud tumepruunikad oksad tõstavad õiekobarad svitava sinendusse.

Sirelipõõsaste all asetseb ebakorrapärane pingijupp, mis on liiga juhuslik, nagu kõik teisedki asjad, mille juurde asume.

Pingijala kõrval on viletsa välimusega pujengiõis, vars rebitud ja hale, risti selle peal pliatsijupp. Imelik, miks see just siin on ja pealegi säärases asendis!? Oma rohkuse tõttu valendavad hiilgavalt paberossiotsad, üks „Oriendi” karp ja selle peal tulitikud oma mustade päädega. Siin-seal rohus lamab tibatillukesi paberitükke, viimaste vahel suures valikus klaasi- ja alumiiniumikilde. Nad poevad küll põõsaste alla varju, kuid siiski uudishimulikud, omapärased, läikivad veini- või õlleklaasi killud tungivad kõikide silmade alla.

Kahel pool pingist on midagi lillepeenra-taolist, kus kasvavad nurmenukud, taevatähed ja nende vahel igal pool ülikülluses kribulised levkoivarred. Kogu seda rühmitust dekoreerib võililletuttidest koosnev õievanik, avaldades grandioosset ilmet.

Paremal pool pinki, väikesel valgete kividega kaunistatud peenral lehkab jasmiin avanevate õiepungadega. Üksikud ladvapungad ongi juba puhkenud ja pärleavad, kreemikad õieharud välja sirutatud.

Tema taga otse peadpöörivas

segaduses aelevad karvaste vargetega vaarikad.

Siin üks kuulub loodusliku ilu esindaja, üldse mitte midagi soovida jättev, ja nimelt takjas oma jumalast antud rohkete massiivsete nuppudega. Otse pöörasus oleks sel puhul mainimata jätta nõgest, takja truud kaasvõitlejat. Isegi kõige paremini kultiveeritud maapinnal ei murra ta truudust. Usun, et olete kõik temaga tuttavad.

Neile kahele lisandub veel kolmas, õige upsaka ja valitsemishimulise iseloomuga tüüp — ohakas. Ka praegusel juhul püüab ta küllalt tähtsat osa mängima hakata: selleks on tulnud siia kogu perekonnaga.

Imelik, uniselt tiirlev herilane roomab alumisel lehelabal. Õhk sumab neist. Äkki lendab tohutu suurte tiibadega lind üle enelapõõsa. Ohtueelne päike viskab helepunaseid silmipimestavaid siidlõngu üle unistusis tõmbleva aianurga, andes igale pisiasjakele eri varjundi. Figuurid on äärmiselt peened ja kõik õienarmad kujutavad endist pärlikeelülisid. Hetkeline il läbistab toomingat, valgeid õielehti langeb kuumenenud mullale ohtralt. Saagakullases sügavuses virvendavad kaugele need kujurikkad puuvõrad, olles ühtlasi kontrastiks ümberringi laiuvale lausmaa taustale. Üleolevalt sirutavad lehitud pärnaoksad oma fantaasiarohkeid ohkepilvi ringlevaisse õhulaineisest sellest monotoonsest tasandikuvõlust.

L. Laar.

Mari muinasaias.

Väike Mari istus aias pingil ja õmbles põllekest. Tal oli igav, sest see töö ei meeldinud temale.

Mari mõtles: „Tore oleks, kui põlled kasvaksid puude otsas!”

„Meie aias kasvavad põlled,” kuulis ta kedagi ütlevat.

Tütarlaps nägi enda ees väikest küürakat vanameest, kes talle sõbralikult naeratas.

„Te teete nalja. Kuski ei kasva valmispõlled,” ütles Mari kurvalt.

„Ei, see on tõsi, meie aias — muinasmaal — kasvavad nad, peale selle veel kõiksugu muud asjad, nagu: kleidid, kübarad, kindad jne.” rääkis vanamees. „Kui tahad, võin su sinna viia.”

Mari oli selle üle väga rõõmus ja nõustus kohe.

„Annan sulle sõrmkübara, millel on imelik võim. Kui paned ta poidla otsa, suled silmad ja ütled kolm korda: „Sõrmkübar, vii mind muinasaeda, kus kasvavad põlled,” siis oled sedamaid seal,” õpetas vanake.

Mari tegi nii, kuidas teda vanamees oli õpetanud. Ja vaata imet! Ta oli tõesti imeilus aias.

Ringi vaadates nägi tütarlaps sedasama vanakest, kes talle lahkesti naeratades vastu tuli. Vanamees viis Mari ühe puu juurde, millel rippusid mingisugused pakid.

„Ava mõni neist!” käskis vanake. Mari leidis pakist ilusa pitsiga kaunistatud siidpõlle.

„Kui ilus!” hüüdis tütarlaps vaimustusega.

Lahke vanake lubas tal võtta aiaist kõik, mis talle meeldib. Mari tänas teda südamlikult ja võttis enesele mõned ilusad põlled. Siis läksid nad edasi.

Varsti nägi tütarlaps pikkade vartega lilli, mille õiekroonideks olid mitmesugused kübarad. Laste mütsikesed olid nagu õienupud. Mari võttis neistki mõned.

„Nüüd, laps, lähme aasale ja toome sealt lindikesi kübaratele,” ütles vanamees.

Aasal kasvasid rohu asemel mitmevärvilised linnid. Need meeldisid Marile väga ja ta korjas neid terve sületäie. Vanake tõi tütarlapsele vankri asjade jaoks. Aasa ääres olid puud, kus kasvasid meeste ülikonnad. Eriti meeldis Marile see puu, mille lehtedeks olid paaris kindad.

„Aga mis puu see on?” küsis ta, näidates puule, mis hiilgas päikesepaistel kui hõbe.

„See on nõelapuu,” ütles vanake.

„Mis teete te nõeltega, teil on ju kõik asjad valmis?” päris tüdruk edasi.

„Vaata, kui mõni asi katki läheb,

parandame ta ära ja tarvitame teda niikaua, kuni ta kõlbab, siis aga matame ta maha. Sellest kasvab uus puu, mis annab jälle saaki," seletas vanake heatahtlikult.

„Nüüd viin sind daamide aeda, seal sul kindlasti meeldib," rääkis ta edasi.

Siis läksid nad aeda, kus puul kasvasid igasugused kleidid. Ühel puul nägi Mari toredaid õhtukleite, teisel — tänavakleite, kolmandal — lihtsaid kodukleite.

„Kõige ilusamad ja väärtuslikumad kleidid aga kasvavad triiphoonetes," seletas vanake.

„See puu seal," näitas ta, „annab aastas kolm saaki: suvel jakke, sügisel sügismantleid ja talvel talvmantleid."

Ühtlasi silmas Mari pisut kauge­mal üht peenart, kus kasvasid mingisugused valged pead, mis sarnanesid kapsapeadega. Lähemalt vaadates märkas ta, et seal olid kapsalehtede moodi kokku­keeratud taskurätid. Kõrvaloleval peenral olid targeldatud kraed ja kätised. Tark vanamees seletas, et neid valatakse igapäev tark­lise- ja sinelahuga. Samas kasvas puu, mille viljaks olid kraede ja kätiste nõõbid. Vanake raputas puud ja Mari korjas maast palju ilusaid läikivaid nõõpe.

Mari vanker oli juba ääreni täis igasuguseid asju, kui talle meenus kodu.

„Tahan nüüd koju minna," ütles tüdruk.

„Hea küll, lähme siis," nõustus vanake. Nad läksid väravast välja maanteele. Varsti jõudsid nad paika, kus oli palju mälestussam­baid. Neile oli lõigatud sõrmkü­bara ja kääride kujud.

„Ons siin kalmistu?" küsis Mari.

„Jah," vastas vanake salakavala naeratusena, „siin puhkavad kõik need, kes on meie aiast viinud kõike, mida nad soovisid. Nad surid igavuse kätte, sest neil oli kõik olemas ja polnud midagi teha."

See pani Mari mõtlema. Natu­kese aja pärast ütles ta: „Kas teate, jätke kõik need asjad en­dale. Ma ei taha neid enam saa­da. Tahan koju. Töötan ise, teen oma põlle ise valmis."

Vaevalt sai Mari seda öelda, kui kadus vanake, mälestussam­bad ja vanker. Ta oli jälle oma aias pingil, poolelijäänud põll kõr­val. Mari võttis nüüd selle ja asus hoolega tööle. Õhtuks oli põll korralikult valmis tehtud.

Ialgi enam ei põlanud Mari tööd ja tegi seda alati rõõmsa meelega.

Aino Kurelauk.

Kõik TTG, TIIG, TIIP ja TIIR õpetajad, õpilased, vilistlased, lastevanemad, sõbrad ja tuttavad!

Tere tulemast kooli aastapäeva aktusel ja piduõhtul „VANEMUISES“ 15. nov. s. a.!

Dr. Oskar Loorits'at külastamas.

Helistades dr. Oskar Loorits'a ukse taga olen parajasti lõpule jõudnud ilukõne kombineerimisega, kus oleksin palunud dr. O. Loorits'alt kui Eesti Rahvaluule Arhiivi juhatajalt väikest intervjuud ERA 10 aasta juubeli puhul. Minu plaanid paiskab segi aga doktor ise, kes tervitab mind lõbusa hüüdega: „Ah teie oletegi see koolipreili, kes minu poole pidi tulema!“ Ootamata enam mingit seletust juhida mind oma töötuppa.

Suur kirjutuslaud, mugavaid tugitoole, kuid ennekõike raamatuid. Raamaturiidlid täidavad kõik avara ruumi seinad.

„Teen toa salapäraseks, et oleks parem tondijutte rääkida,“ naljatleb dr. Loorits, alla lastes oma töötoa ruloosid.

„Te olete niisuguste ruumidega juba harjunud. ERA majas Aia tänaval kuuldavasti kollitavat ka,“ lausun.

„Jah, see on vana mõisnikumaja. Seal olevat kunagi ühe mõisahärra tütar enese surmanud. Ka hilisemal ajal on selles majas endamõrvu ette tulnud. Praegu nähakse seal kummitusi ja teenija ütleb kindlasti koputusi olevat kuulnud.“

Dr. Loorits on parajasti pärastlõunaselt puhkuselt tõusnud. Natuke väsinuna, kuid ikka säravalt heastujulisena süütab ta laualambi. Küsin, kas ERA juubel ka töökoormat on suurendanud.

„See on juba läbi. Tööd oli küll vahepeal kella 2-ni öösi. Läänud aastal tuli aga liivi rahvalaule välja andes töötada

kella 4-ni. Korrekture pidin lugema kuni seitse korda.“

„Nii palju!“ imestan.

„Liivi keel oli laduajale täiesti võõras ja nii tekkis ladumisel väga palju vigu.“

„Ja kuidas tähistati ERA juubelit?“

„Varsti ilmub järjekordne ERA väljaanne „Rahvapärimeste selgitaja“ juubelinumbrina. Läänud laupäeval ja pühapäeval korraldasime kursused rahvaluule kogujaile. Osavõtjaid oli üle maa igasuguses vanuses, alates 13-aastasest poisikest kuni 69-aastase vanameheni. Tänavu oli osavõtjaid summade vähesuse tõttu ainult paarikümne ümber, kuid edaspidi loodame kursusi suurejoonelisemalt korraldada. Kursused on väga tarvilikud töö kvaliteedi tõstmiseks. Üliõpilased on küll parema ettevalmistusega, aga nende töö pole jälle nii tagajärjekas kui kohapealsete inimeste oma. Muidugi toovad ka mõned üliõpilased väga häid kogusid. Üks paremaid kogujaist on Enda Ennist, kes tuli ülemineva-aastastel abiturientide kirjanditevõistlusel Tallinnas esikohale. Ta saatis sel suvel Läänemaalt üle 800 lk. väga head materjali.“

„Kas ka meie kooli villistlasi töötada rahvaluule alal?“

„Jah muidugi! Iga aasta saan ma teilt endale paar abilist. Nii on näiteks A. Raadla juba kaks suve käinud stipendiaadina Saare- ja Võrumaal rahvaluulet korjamas. Ega ma teile muidu midagi räägikski, aga ma tahan ka teid tuleval aastal oma abiliseks saada,“ lausub dr. Loorits naljatades. „Õieti ei tarvitsegi niikaua oodata. Tallinna kooliõpilastelt olen saanud hulga huvitavat materjali naljade, laulude, mõistatuste, eriliste väljenduste jne. näol.“

Arvan, et on üsna lõbus maad mööda ringi käia ja vanu lauljaid otsida. Loomulikult on ka dr. Loorits sellest vaimustatud. Kuulen huvitavaid lugusid korjajate seiklustest.

Nii jutustab dr. Loorits: „Keegi preili käis kord Viljandimaal rahvalaule kogumas. Juhtus nii, et ta kaks ööd järgi-

Järg 14. leheküljel.

Helmi Jaakson *.
(sünd. 14. II 1895, surn. 29. VIII 1937)

Möödunud suvel kanti järjekord-
selt kalmistule kolm TTG peres-
se kuulunud liiget, kelle eluteest
ja -tööst võis oodata kõike muud,
mitte aga surma.

11. juuni hommikul sulges Tar-
tus vanemate ja venna suurimaks
kurvastuseks oma silmad igave-
sele unele raskekujulise tiisikuse
tagajärjel TTG XV (1934. a.) len-
nu vilistlane Galiina Tõnnis,
kes sängitati 13. juunil Uspenski
koguduse kalmistu mulda.

Tema matusepäeval, s. o. 13. juu-
nil, langes oma kodutalu lähedal
Puhjas supeldes Emajõe voogude
ohvriks sama lennu vilistlane Lei-
da Põder, kelle põrmu ta vane-
mad, õde, suqulased, tuttavad ja
kooliõed kandsid 16. juunil Puhja
kalmistule.

Ja 29. augustil suri Tallinnas

autoõnnetuse tagajärjel TTG en-
dine (a. 1919—1923) õpetaja Hel-
mi Jaakson, sünd. Tiimann, jät-
tes leinama oma abikaasa, Tallin-
na Tehnikainstituudi professori,
tütre, ema, õe (ka meie kooli vilist-
lane), vennad perekondadega, Tal-
linna Inglise Kolledži õpetajas-
ja õpilaspere, samuti Tartu Tütar-
lastegümnaasiumi õpetajad, vilist-
lased ja õpilased. H. Jaakson'i
muldasängitamine oma kodukal-
mistule Jõgeva Siimustile toimus
31. augustil.

On kahju, lõpmata kahju kõigist
neist lahkunuist. Kaks kooliõde
ühest ja samast lennust — Galiina
Tõnnis ja Leida Põder — pidid mõ-
lemad peaaegu üheaegselt jätma
eluga jumalaga 21-aastaselt, selli-
ses vanuses, kus õieti elutööd tu-
leb alata. Pidid katkestama kõik
tuleviku unistused, kavatsused,
lootused. Tootusrohket töövälja
said nad ainult eemalt näha. Ja
just see teeb meie südamed eriti
kurvaks. Tundsime Galiina Tõn-
nis't kui püüdlikku, vaikset, unis-
tuslikkude silmadega, endasse
pöördunud, heasüdamelist, kõiges-
se rahulikult ja osavõtuga suhtu-
vat õpilast ja kooliõde. Samuti ei
unusta ükski aatelist, seejuures
töötahtelist, õiglast, tõsiseloomu-
list, korralikku, alati abivalmist,
oma õpinguisse andumuslikult
kiindunud ja vaimselt hästi arene-
nud Leida Põtra. Ja need mäles-
tused kannavad meid ikka ja ikka
nende muldhoonetesse Uspenski
ja Puhja kalmistul.

Galiina Tõnnis *.
(sünd. 15. III 1916, surn. 11. VI 1937)

Ei ole vähe TTG perest neid, kes mäletavad väga hästi ka manala kodadesse läinud kallimeelset kolleegi ja õpetajat Helmi Jaakson'it. Ta töötas TTG-s kõige raskemal ajajärgul, kui olid kooli loomis- ja korraldamisaastad, millega kaasas käisid mõnedki tõsised koolielu vapustavad sisesündmused. Ja Helmi Jaakson oli noil pingutust nõudvail aastail oma lugupidamist vääriva õiglusega, töötahtega, kindla kohusetruudusega, taktitundega, meelekindlusega, iseseisvusega, erapooletusega, selge orientatsiooniga, hea pedagoogilise ettevalmistuse ning võimega ja loomupäraselt rohkete annetega tunnustatud õpetajaks-kasvatajaks, armastatud kolleegiks ja inimeseks. Säärasena oli Helmi Jaakson kandvamaid ja tähelepanda-

Leida Pöder *.
(sünd. 27. VI 1916, surn. 13. VI 1937)

vamaid kujusid TTG pedagoogide hulgas ja on seda edaspidigi, kuigi siitpeale vaid mälestuses. Siirdunud abiellumise järele pealinna, jäi ta TTG ringist kaugemale, kuid pole kahtlust, et ta Tallinnagi koolide peredesse jättis samasuguse kallimeelse mälestuse.

Seepärast rabab Helmi Jaakson'i varajane surm meid masendavalt, — tema surm 42-aastaselt! Nii vara ei tohtinud see tulla! Sest Helmi Jaakson'it oli lõpmatult tarvis ta elukutselises töös, oli tarvis ta kolleegidele, õpilastele, tuttavatele, sõpradele, kõige rohkem aga hinge põhjani vapustatud perekonnale ja omastele!

Heldimuslik ning harras mälestus kõigist teist, meie unustamatud lahkunud, kannab meid meie eluotsani!

K. Raud.

mööda ei saanud öömaja ja pidi metsas ja viljarõukude all ööbima."

"Viljandimaa on üldiselt tuntud külalislakusetuse ja umbusklikkuse poolest."

"See kõik tuleb materialistlikust maailmavaatest. Vanasti, kui oldi veel idealistlikumad, olid mulgid kuulsad oma sõbralikkuse poolest. Seda võib näha ka mulkide rahvaluulest. Minul on Viljandi maast igatahes väga häid mälestusi. Kahekümne ühe aastasena käisin Holstres. Sain hulga laule ühelt mulgi eidelt. Peale üleskirjutamise tahtsin neid ka fonograafirullidele jäädvustada. Ütlesin siis: „Vaata Liisu, sina oled juba 92 aastat vana ja varsti sind polegi enam. Mul on aga masin, mis teeb su hääle igaveseks. Sa ise kaod, kuid su hääle jääb püsima.“ Muidugi Liisu ei uskunud niisugust juttu. Salaja lasksin tal siiski fonograafirullile laulda. Kui ta hiljem kuulis oma häält fonograafist, oli ta sügavasti liigutatud. Ta oli pime. Kätega ettepoole kobades langes ta kirjeldamatus õnnes mulle kaela. Ta hääle oli igaveseks tehtud!"

Dr. Looritsal on unustamatuid mälestusi igast Eesti nurgast.

"1931. a. sügisel käisin Saaremaal. Oli suurepärane reis. Töötulemused olid head, aga ka sügisene loodus oli vaimustav. Kord jälle sõitsin autoga Vigala vaestemajja. Sain eitedelt hulga rahvaluulet. Tasuks palusid naised natuke autoga sõita. Sõidutasin nad siis kirikusse. Muidugi oli nende uhkus piiritu. Läänud sügiselt tahtsin Värskas pildistada baabapraasnikut. Naised ei olnud nõus ilma liikvata tantsima. Ostsingi apteegist liikvat ja vastutasuks võisin naisi pildistada. Varsti hakkasid aga nad nõudma, et ka mina pean liikvat jooma. Ei tahtnud nendega vahekorda rikkuda; seetõttu neelasingi elus esimese lonksu liikvat. Seegi kõrvetas õudselt ja pani kohe purju. Kaaslased rääkisid pärast, ma polevat eluilmas nii punane olnud kui siis. Isegi mu juuksed olivat punaseks muutunud. Pärnumaal pidin jälle ühe vanamehe soovil piiritust jooma. Väandras pidin vikahtitega naha peale saama. — Kord õhtul kohtasin heinalisi, hulka naisi ja üht meest. Hakkasin mehega juttu ajama. Naised läksid algul edasi, aga kui nad nägid, et mees kauaks ära jäi, tormasid nad vi-

katitega vehkides ja koledasti sõimates ning vandudes minu ja mehikese kallale. Too pidi neile kodus sauna kütma ega tohtinud aega viita. Vaene mees läks minema nagu tuul."

Järsku meenub dr. Loorits'ale midagi lõbusat.

"Sellest kirjutage kindlasti ajakirjas. Läänud suvel Lätis viibides läksin prof. Kandiga ühte kauplusse. Tahtsime poemehelt saada mõningaid andmeid. Meelituseks ütlesin talle, et pöördume esmaajoonese tema kui ümbruskonna harituima ja arenenuima elaniku poole. Mul tuli aga seejuures naer peale. Muigasid natuke ühe suunurgaga. Kus mees sai pahaseks! Hakkas kohe pärima, milleks meil kõiki neid asju vaja teada on. Vastasid, et teaduslikuks uurimuseks. „Ja sellepärast tulete siis mind vana ausat meest naerma!“ vihastas kaupmees. Mina läksin siis heaga poest välja ja jätsin prof. Kandi, kes ei osanud läti keelt, vene keeles poemehega juttu ajama. Too saanudki kõik vajaliku teada. Lahkudes küsinud poemes: „Aga kes oli see tele kaaslane?“ Prof. Kant vastanud: „See on mul niisama tõlgiks kaasas, ta oskab läti keelt. On üks lätlane.“ — „Ah lätlane! Noh, siis ma saan aru, et ta naeris!“"

Liivist on dr. Loorits'al üldse väga häid mälestusi. Ta näitab pilte liivi lauljaist, liivi emadest, nagu ta ise neid nimetab.

"Liivi rahvaluule tundmise alal olete muidugi suurim spetsialist?"

"Liivi rahvaluule arhiiv on küll täiesti minu isiklik töö. Kogumist algasin juba üliõpilasena." Dr. Loorits näitab tusedat pappkarpi, täidetud liivikeelsete juttudega. See on aga ainult murdosa tervest kogust.

"Osa kogutud materjale olen juba välja andnud. On ilmunud kolm köidet vanavara, pealkirjaga „Liivi rahva usund“. Läänud aastal ilmusid liivi luuletused. Edaspidi kavatsen välja anda liivi jutud, ka kolmes köites. Need trükitakse lähemal ajal Soomes Soome-Ugri Seltsi väljaandel. Kogu materjali ma ei loodagi ise välja anda. Najjad, vanasõnad, kombed jne. jäävad teistele. Liivi rahvaluulele kuulub pool mu elutööd, muudele uurimustele teine pool, ja mis üle jääb,

Turg.

E. Mörd.

f (S)

sellega saab mürtsu," arvab dr. Loorits ise. Ta näitab riulilt, kus asuvad ainult ta enda kirjutatud raamatud ja artiklid. „Neid võib olla 70 ümber. Eestikeelseid teoseid on vähe, suurem osa on kirjutatud saksa ja inglise keeles. Üldse on mu kirjutised ilmunud üheteistkümnese keeles: eesti, liivi, soome, ungari, läti, leedu, poola, rootsi, inglise, saksa ja prantsuse keeles.“

Minu ette tekib hiigla virn raamatuid, ajakirju, üleskutseid ja muud. „Selle töö eest olen palju kiita saanud," märgib dr. Loorits ühes ingliskeelses ajakirjas ilmunud kirjutise kohta Kalevipoja vaimust ja toob riulilt veel ajakirju.

„Olen mõningate rahvusvaheliste ajakirjade toimetusliige. Eriti soliidne neist on Poolas ilmuv „Baltic and Scandinavian Countries“. Selle ajakirja jõulunumbris ilmub mu pikem ülevaade eesti kultuurist.“

Rahvaluule uurimuste hulgas märkan raamatuvirnas ka keeleteaduslikke küsimusi puudutavaid teoseid, „keeleteaduslikke lobisemisi“, nagu dr. Loorits neid väga üleolevalt nimetab.

„Kord enne rahvaluule doktoriks saamist olite siiski sellest väga huvitatud," tähendan.

„Ah jaa," üllatub dr. Loorits, „polnud meeski, et olen eesti keele ja sugukeelte magister. Üliõpilaspõlves kirjutasin isegi eesti keele grammatika.“

„Mis on teie eriliseks huvialaks praegu rahvaluule doktorina?“

„Eriti huvitavad mind uskumused, jutud, esteetilised ja õiguslikud arusaamad ja maailmavaade. Nende kaudu saab tundma õppida inimhinge ürgsemaid ja põhilisemaid osi. Igal pool jõutakse järjest rohkem sellele veendumusele, et üldse on olulisemad probleemid need, mis-sugused on meie sisemised jõud. Muinasteaduste kaudu uuritakse tänapäeva inimest.“

Küsin, millised on teiste maade saavutused rahvaluule kogumise ja uurimise alal, võrreldes eesti omadega.

„Esirinnas sammub Soome. Soomes on töömeetod hästi välja arendatud, samuti on saavutused rikkalikud. Eriti sil-

mapaistvad olid soomlased prof. K. Krohn'i ajal, kümme aastat pärast Maailmasõda. Rahvaluule uurimistöö on elav ka Keskeuroopas, Skandinaavias, Slaavimaades ja anglosaksides juures. Vähem huvi tuntakse rahvaluule vastu romaani rahvaste maades, Itaalias, Prantsusmaal. Hispaaniast pole sellesuunalise töö kohta mingisuguseid teateid. Eesti rahvaluule on teadusena alles õige noor. Esimesed teadlased sel alal olid dr. Hurt ja dr. Kallas; viimane on esimene eesti rahvaluule doktor. Siiski on ka selle lühikese aja jooksul väga palju saavutatud. Nii on ERA kümneaastase tegevuse kestel kogutud rahvaluule kasvanud rohkem kui kahekordseks. Korjatakse luulet puhta idealismi sunnil, kuna ainelist tulu pole lootagi. Üldse annab end väga valusasti tunda riikliku toetuse väiksus. Oleks vaja korraldada kas või kursusigi suuremale osavõtjate arvule, aga raha ei piisa.“

Kuulen järsku kõrvaltoas kella löövet. Pisut kokkununa märkan, et olen juba terve tunni dr. Looritsa aega viitnud. Aga ka dr. Loorits ise pole jutuhoogu sattudes tähele pannud aja kadumist.

„Olete teie ka täpne," ütleb ta naeratades, kui ma tõusen, tänades teda ta lahkuse eest. Pilk taskukellale tõendab veel, et ma siiski polnud kinni pidanud kavatsatud poolest tunnist.

Dr. Loorits tõuseb vaevaliselt toolilt, et mind välja saata.

„Reuma!“ sõnub ta. „Töö ERA praegustes ruumides on tervisele äärmiselt kahjulik. See hiiglapaksude seintega kivimaja on alati külm ja niiske.“

„Kas pole siis lootust saada uusi ruume?“

„Mineval aastal räägiti sellest juba üsna kindlal kujul. Tänavu läksid aga kõik summad „Vanemuisele“.

Sellega lõppes minu külaskäik dr. Looritsa poole. Jumalagajätt, šnepperi plöksatus, mõned trepiastmed paraadukse poole, ja juba kiirustasin tänavaid mööda Tammelinna poole, et dr. Loorits'a muhe-dat jutlemist värskest kirja panna.

M. Reeben.

Meie abiturientid käisime Tallinnas.

See juhtus noil päevil, mil pais-tis taevast veel septembripäike ja kalendr'il ilutses number 18. See asi iseenesest pole küll üldsusele mingisugune maailmaime, sest säärane seik kordub igal aastal, muutudes juba traditsiooniks, mida iga abiturienti-kandidaat tunde ja mõnuga austab.

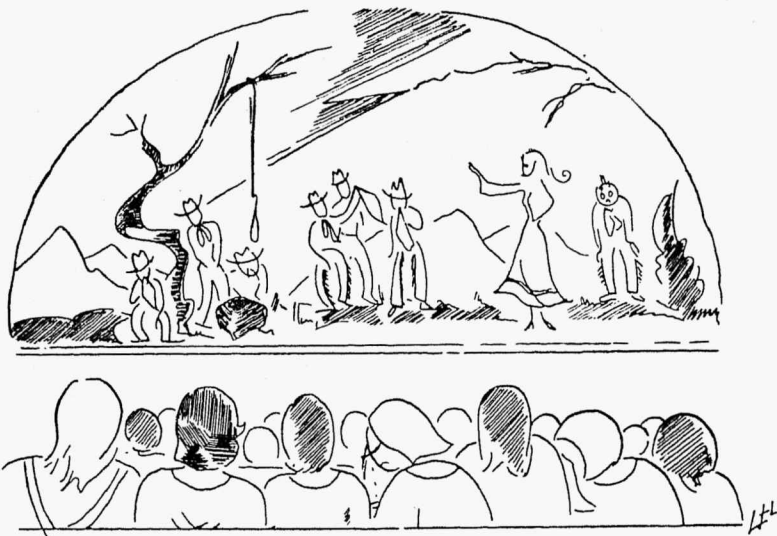
Algab see asjandus pühaliku ettevalmistusega kodusel miljöös. Kui tüdrukud selsinasel õnds'al päeval on kogunenud klassi, an-nab end teravalt tunda auruta-mis- ja pressimishõng kleitidelt ja põlledelt, ja kinnistele, kus pea-aegu alati ilutseb pleetnõel, on ette ömmeldud vastne nõps. Ühe-sõnaga — ornuks on majas. Ja kui härra direktor selle ammuihalda-tud aumärgi veel rinda kinnitab, teeb iga näitsik sügava reveransi, halvemal juhul kniksu, ja — siis Tallinna!

Nii kukkus see kõik meiegi, s. t. XIX lennu juures välja, kuigi esi-algu ei tahtnud kogu asi päris libedasti minna. Võtsime selle asja küll juba paar kuud enne koolitöö algust ette, kuid meie auväärt paralleelklass rabeles metsikumal kombel vastu — ei saavat nii ruttu tualettidega ja ettevalmistustega hakkama. Häda oli mis merd. Meie, kui väga aktiivsed V b klassi tüdrukud, olime peaaegu murest murdumas ja ka-hetsesime, et juba möödunud jõu-lude ajal ei hakanud ettevalmis-tustega pihta. Ja kuna omame

haledat südant (seda on küll kõik pedagoogid enne numbrite pane-kut tähele pannud), ootasime pool-nutuselt a-klassi sõsarate ette-valmistuste lõppemist ja toda õndsat päeva.

Ja kui aeg täis sai, kuni kõik tualetid ja ettevalmistused olid tehtud ja kui seesinane lugu, mil-lest eespool oli juttu, möödus, seisime värskete abiturientidena ühes kohvrite-merega jaamas, rinnal ilutsemas verev nelk abi-tuuriumimärgi kõrval. Auväart jaamaülem oli meile lahkelt laenu-tanud paar eravaqunit. See lah-kus oli kindlasti tingitud sellest, et mitte pärast vastu võtta kae-busi teistelt kaasreisijatelt, kes oleksid juhtunud meiega ühte kupeesse. Olgu see lahkus üks-kõik millest tingitud, kuid tore oli ikka nii omapead sõita, välja ar-vatud kolm noort pedagoogi, kes pidid meid pealinna eluga tutvus-tama.

Nojah, olime siis vagunis kui sõdurid liinile minnes ja laulsime vahvaid laule. Kui vagun aga natuke rappus, olid pead ja jalad rahval segi. Igas jaamas seadsime peakesed aknast välja. Aga kui jõudis Jõgeva, ronisime tunde ja mõnuga maha, et näidata end täies hiilguses jaamas jalutavale publikule. Kuid vaevalt saime rongist paar sammukest eemale, kui rongirattad hakkasid liduma Tallinna poole. Kõike maist elu unustades kaksasime rongile jä-

Kuulasime ja vahtisime, mis laval tehti.

rele, kuni viimaks ühel näitsikul õnnestus haarata trepikäsi puust kinni. Siis klammerdusid teised hädalised tema sappa nagu mesilased pärast pereheitmist. Aegamööda rabeldi kuidagi vaguni sisse, kuigi kõige haledamas seisukorras. Ja kui Tapa jaamas teatati, et rong peatub seal kümme minutit, ei tulgenud ükski neistsinaseist indiviididest end enam vaguninurgast liigutada. Samal ajal aga teised tüdrukud sihtisid Tapa kõrgemaid kaitsevälasi ja jälgisid muud „vaatlemisväärsust“.

Ah, unustasin mainimata, et kogu reisu kestel oli hirmus söödavate asjade hävitamine, ja kui hakkasid paistma Tallinna tuled,

olid kohvrid muutunud poole kergemaks.

Kobinud jaamas rongilt maha, jooksime hanereas, kohvrite kõlksudes mööda sääri, Noorte Meeste Kristlikku Ühinguksse, kus pidime ööbima. Aga vot ei lastud meiesuguseid provintsitüdrukuid sissegi! Ei aidanud nähtavasti ka meie suurepäraseid ettevalmistused. Ladusime siis kohvrid sinna ukse ette tänavale ja lidusime „Estoniasse“, kuna üks pedagoog paari parema õpilasega need kohvrid vahepeal kuhugi teise asutisse sokutas.

Aga meie olime „Estonias“. „Estonia“ saksad vahtisid küll poolviltu meie peale, aga kuidagi saime selle massi- või rassipileti

kätte ja jooksime metsiku galopi-ga üles, sest näidend oli alanud. Kui jõudsimme niikaugemale, et lava oli näha, hingeldasime ning nohisime kui saurused enne jääaega, juhtides niiviisi publiku tähelepanu täiesti enestele. Näitasime siis oma ülikõrget intelligentsi sellega, et tegime väga ükskõiksed näod pähe, nagu oleksime igapäev paar korda „Estonias“ viibinud, kuulates ja vaheldes, mis laval tehti. Üldmulje oli kolekirev ja hale. Alguses üks blond tüdruk oli kõrtsis ja laulis ikka: „Mr. Johnson ja mr. Johnson! ... Välju! ... See on armastus!“ jne. Viimane vaatus oli eriti südantlõhestav: alguses taheti toda mr. Johnson'it mõtsikute meeste poolt üles puua, aga tüdruk päästis ta jälle ära, muutes oma lauluga kurjad mehed nukrateks ingliteks. Võttis siis mr. Johnson'il ümber piha (kes oli temast muide ainult poole lühem) ja lauldes adjöö kadus papist põõsa taha. Kui lõpp käes, olime sügavasti liigutatud ja taskurätid aina tilkusid. Aga öösi, kui meie akende taga kooberdasid mr. Johnson'id, kadus see hale tunne ära ja nalja sai hirmsal kombel.

Pühapäeval viidi meid igasuguseid vanu asju, nagu kirikuid ja Toompead vaatama. Kui Toompea katedraalist väljusime, nägime, et üks naljakas mees väntas pildistamisaparaati. Seadsime endid kohe „juhuslikkudesse“ poosidesse, kuid siis teine mees, kes kõrval seisis, jooksis meie juurde ja küsis, kes me oleme ja kas me lu-

Seadsime endid kohe „juhuslikkudesse“ poosidesse.

bavat endid filmida. Jah, ausõna filmida!! Alguses olime sellest suurest aust natuke uimased, aga kus siis hakkasime jooksma fototsniku ja ta imeaparaadi poole. Mehike oli alguses nii õndsana näoga, aga nähes meie mõtsikut tormamist, haaras aparaadi sülle ja hakkas liduma. Tüdrukute-kari vajus ikka edasi. Ei võinud too vaene isandake küll uneski näha, missuguse tormi see maagiline sõna „film“ siinsete külmavere-liste rahvaste juures esile kutsub. Küllap on edaspidi ettevaatlikum.

Tolle suure „vaterloo“ järele külastasime teisi asutisi ja õhtu-poolikul anti „linnaluba“. Osa näitsikuid ründas kuulsat Tondit, teised tüdrukud aga nautisid kangelaskujusid filmilinalt. Saabuv õo möödus väga rahulikult, välja arvatud mõned norskamised ja so-nimised.

Nii jõudiski siis õnnis „sinine esmaspäev“, millal tegime ühe vi-siidi Puhk ja Poegade vabrikusse, kus sõitsime liftiga üles ja alla, vahtisime jahukotte ja makarone.

Sealt läksime sadamasse ja Kadri-orgu, kus imetlesime Peetri ma-jakest (Kadrioru lossi ei lastud meid jälle sisse) jne., kuni surmani väsinult trammiga korterisse sõit-sime.

Anti siis jälle „linnaluba“, kuni kella poole kuueni. Kell seitse istusime juba õnnelikult vaguni-tes. Samal ajal kui laulsime aariat ooperist „Tütarlaps läänest“, kuri-kuulsat „Rose-Mariat“ jm., kihutas rong läbi tihenevate varjude Tar-tu poole.

L. H.

TTG, TIIG, TIIP ja TIIR Kodutütarde rühma tegevusest.

Kodutütred algasid oma tegevust ava-koondusega 27. IX 37. a. kooli saalis. Kodutütardel on küll oma tuba, kuid see on sellise suure kodutütarde hulga jaoks, mis avakoondusele oli ilmunud, liiga väi-ke, ja nii ei saadud seda seekord kasu-tada. Avakoondust juhatas meie endine rühmajuhthelvi Kullam, kes sel koondusel oma kohustused üle andis uuele rüh-majuhile Viuu Aaspererele. Valiti uus rühmajuhatus ja määrati igale salgale juht. Rühmajuhatusse kuuluvad: rühma-juht — Viuu Aaspere, kroonik — Laine Hermann, laekur — Helmi Zeisig, sekretär — Marta Antik, teatur — Hilja Kangro. Rühmavanemaks on pr. V. Ojassoo.

Avakoondusest võttis osa ka Naiskodu-kaitse I jaoskonna esinaine pr. Karask, tuues tervitisi Naiskodukaitse I jaoskon-nalt, kes on võtnud enese peale TTG rühma majandusliku toetamise.

Rühm jaguneb salkadeks, mida on tä-navu 10. Igal salgal on oma nimi. Nii on praegu meil järgmised salgad:

„Lepatriinu“ salk — juht Luule Rägo ja salgavanem õp. prl. E. Daniel. Salka kuu-lub 10 kodut.

„Põhjaneela“ salk — juht Salme Sibul;

salgavanem — pr. P. Roove; salgag on 9 kodut;

„Vilkuva tähekese“ salk — juht Helvi Roonurm; salgavanem: prl. M. Sorgsepp; salgag on 10 kodut;

„Põhjakraoni“ salk — juht Laine Her-mann; salgavanem — pr. P. Roove; sal-gag on 9 kodut;

„Õökulli“ salk — juht Linda Paikre; salgavanem prl. S. Liiv; salgag on 8 kodut;

„Hiie“ salk — juht Alma Polits; salga-vanem — prl. S. Liiv; salgag on 8 kodut;

„Kuldkiire“ salk — juht Laine Pill; salgavanem — prl. T. Thomson; salgag on 7 kodut;

„Välgu“ salk — juht Enda Vilper; sal-gavanem pr. V. Ojassoo; salgag 9 kodut;

„Leegi“ salk — juht Helmi Zeisig; sal-gavanem prl. T. Thomson; salgag on 10 kodut;

„Orava“ salk — juht Hilda Loogus; sal-gavanem prl. T. Thomson; salgag on 7 kodut.

Üldse on rühmategevuses 80 kodut. ja 6 õpetajas-salgavanemat; peale nende on igal ajal ja igal pool meie abiks Kodu-tütarde peavanem insp. S. Pruuden. Rühma tegevus selle õppeaasta jooksul on kül-

TTG, TIIG, TIIP ja TIIR Kodutütarde rühma juhatus. Istuvad: H. Zeisig — laekur, V. Aaspere — rühmajuht, L. Hermann — kroonik; seisavad: M. Antik — sekretär, E. Kangro — teatur.

laltki hoogu näidanud. On osa võetud korrapidajaina E. Põllumeeste Seltsi poolt korraldatud näitusest nelja päeva kestel; peale selle sügisel korraldatud karbikorjandusest. Praegu käib ka hoogne töö Riigivanemale kingitava vaiba juures, kuhu on rakendunud nii mitmedki meie rühma kodutütred. Võeti osa veel 6. ja 7. skp. korraldatud Kaitsemaleva 20. aastapäeva pidustusist. Eelolevaist kavatsustist võib märkida kavatsetavat pidu 28. skp., mida tahetakse korraldada tulude hankimise otstarbel. On arusaadav, et selle kõige juures ei jäeta hooletusse ka üksikuis salkades koondusi. Üksikute salkade koondused kuni jõuluni on

pühendatud rühmetoa kaunistamiseks ja sisustamiseks. Eeloleva aasta tegevuskava on koostatud küllaltki mitmekesiselt ja on asunud aktiivselt selle läbiviimisele. Teise poolaasta koondused on aga enamvähem nii kavatsetud, et töö neis annaks vajalikke teadmisi ja oskusi ka eelolevate suviste laagrite tarvis, sest laagrielu on kodutütarde keskel suure poolehoiu võitnud, ja kes kord laagris on olnud, igatseb sinna alati tagasi. Laagrisse minekuks oleme ka varustatud suure ja valge telgi näol, mille möödunud tegevusaastal suutsime omandada ja millega juba möödunud suvel nii mitmeski laagris olime.

Reiu laagris.

Kellaosut venib aeglaselt kuitigu number 12-le. Samal silmapilgul tõstab perroonil seisev pu-

nase mütsiga mees roheline ketta. Hele vile lõikab kui jumalaga-jätuks läbi õhu ja aeglaselt libise-

vad raudsed rattad mööda rauast sirgjooni. Üha kiiremaks muutub rataste jooks, kuni jaamahoonet tähistav „Tartu“ silmist kaob.

Vagunites keeb elu ja rõkkab noorus. Kuulusin minagi nende rõkkavate noorte kodutütarde hulka, kes sõitsid Reiu laagrisse. Olin võtnud selleks puhuks kaasa kõik asjandused, mida üks korralik laagrielanik vajab; isegi punaseristi kohvriku ilutses näpu otsas. Ei maksa küll mõelda kohe, et haige olin — ei sugugi, kuid see kohver andis mulle suuri võimalusi hiilata teiste ees oma teadmistega tervishoiu ja esmaabi alalt.

Nojah, niisiis täiesti varustatuna ja süda täis rahulolu, närisin sidrunit, kuna evisin kohutavaid kartusi kitsarööpalise raudtee ees.

Jõudsimegi Valka, kus tuli ümber istuda tolele kohutavale riistapuule. Olime aga üpris üllatatud, leides eest ettekujutatud ime-looma asemel päris hariliku rongi. Kobisime sellesse sisse ja sõit algas jälle, kuid nüüd juba lukustatud uste taga. Peagi hakkas laulumehi jänu piinama ja nii tühjendati kõik veetagavarad. Aga vot kustki ei olnud enam lisa võtta, sest vaguniüksed olid Lätis sulletud. Siis tegime meeleheitlikke katseid armsatele naaberrahvusest konduktoritele selgeks teha oma igatsust vee järele, vehkides tunde ja mõnuga karavinidega läbi vaguniakende. Nii toimus see igas jaamas, kuni viimaks sinimustvalge piiritulp tähistas jälle Eesti territooriumi.

Lõppeks jõudsime Pärnu. Oli küll metsikumal kombel sigimist ja sagimist, eriti suuremate näitsikute juures. Kollane kaelarätt, mis reisu kestel oli jonnakalt end täies hiilguses ümber pööranud, kisti jälle korda ja nii kaunistatuna asuti Pärnu jaamas maha. Rahvast oli kogunud hulgana imetlema „skoutlasi“. Tegime üpris targad näod ette ja tundsime endid koletähtsatena.

Esimese öö viibisime Pärnus ühes koolimajas. Juba hommiku vara ladusime oma voodi aseained ja kohvrid veoautodele ja ise vägevasti laulu lüües seadsime samud Reiu poole.

Oi tore oli marssida läbi roheliste metsatukkade ja liivaluidete, kõrval päikesega üleriputatud meri. Rõõmsasti kõlasid hõisked ja hüüded meie kollakassinisest perest, vastu päikesele ja loodusele. Läbi mändide roheliste kiharate pilgutab silmi päike ja marjakobarad tõtsid päid sambla sülest. Liivaluidetel laiutas lillakas kanarbik ja taamal mühises meri. Siis tuligi Reiu.

Mändide alt valendasid telgid, tähistades laagrit. Valju hõiskega tormasime sinna. Tore oli see tund! — Tundsid end nii lähedal loodusele, lähedal kõigele, mis on lihtne, kuid ülihea.

Pärast pisiõidusi rivistusime ja laagri peavanem prl. Tarkpea pidas ühe kõne, mille järele heisati sinimustvalge lipp.

Sest momendist õieti see laagrielu algaski. Kuna pioneerrühm oli juba telgid püstitanud, hakkasime

neid hoolega sisustama. Kõigepealt õppisime voodi aseaine tegemise ära. Raiusime ja loodisime, kaapisime ja lõikasime, kuni üks voodi valmis oli. Osa tüdrukuid tegeles sellega, et esimesel hetkel jooksis teiste kodutütarde käest vooditegemiseks vajalikke vahendeid otsima, sest meie vastsete laagrisolijatena ei omanud nime-tamisvääraseid kogemusi sellel alal. See abistamine ehk oligi põhjuseks, miks lõime tugeva sõprusliidu Vändra tütarlastega, kes omasid laagrielu kogemusi suurimal määral.

Siis kui telgid korda said, hakkasime innu ja hoolega laagrit ka väljastpoolt kaunistama, sest laagris olid niisugused „lohed“, kes käisid ringi ja hirmutasid meie hingi, võttes punkte maha või panes juurde. Tore oli üks juhtum just meie telgis. Enne „lohede“ tulekut seadsime kõik nii, nagu ühes korralikus ja eeskujulikus telgis peab olema. Süda oli õnne ja rõõmu täis, et ometi ükskord saame kiita. Aga kui pärast „lohede“ lahkumist telki tormasime, lamas otse keset põrandat ühe kodutütrelt bluus. Olime näost kahvatud kui lubjatud sein ja imestasime, kuidas võis see ometi juhtuda. Kui „lohed“ meie imestunud ja ehmunud nägusid nägid, hakkasid nad naerma ja ütlesid, et selle bluusi olevat tuul maha ajanud. Meie au oli niisiis päästetud.

Kuna meie kui vanemate kodutütarde hulka kuulusid TTK ja TTK kodutütred, tahtsime oma kunstimeelega hiilata ja kinnitasime

suure kollase päikese ühe telgi ees seisva puu otsa. See ei olnud küll mitte päris päike, vaid sümboolne, nagu rahvale rõhutasime, puha lilledest tehtud. Aga kui see suurus puu küljes rippus, tuli välja, et see polnud isegi mitte sümboolne päike, vaid üks kollane nutsak. Suu kiskus vägisi nutule, kuid et kodutütar pead kunagi longu ei lase, rebisime ta maha ja hakkasime oma kõrget ilumeelt emakese-maa kallal proovima. Tegime toreda Reiu laagri vapi jäljendi, mida laagri rahvas käis vaatamas ja kiitmas.

Sööki saime suurest väljaköögist, mida ohtral kombel jagati.

Ah, unustasin mainimata ühe toreda loo, mis juhtus esimesel ööl. Magades kui silgud pütis, segab korraga seda jumalikku rahu vali pragin. Vaatan ja leian ehmudes, et minu kõrval magavast kaaskannatajast ja ta voodist pole jälgegi. Siis hakkab aga telgi ääre alt enast läbi upitama too kadunud inimhing. Ühiste naerupursete saatel tirisime õnnetu tagasi ta kokkuvajunud koikusse.

Igal hommikul kell seitse äratas hr. Meri meid oma hommikuhüüdega. Telgid vaevu korraldatud, ruttasime mereranda võimlema, millele järgnes kumbulus meres. Siis toimus lipuheiskamine ja päevakava teatamine. Edasi järgnesid mitmesugused töötunnid, nagu esmaabi, laulu- ja rivi-tunnid jne. Nii jõudiski märkamatult lõunaaeg, täielik vaikus, jälle suplus ja siis laagrikaunistamine, kuni kulus aeg õhtuse lõkkeni, mis

alati kujunes laagri suursündmuseks. Pärast lipu langetamist, kui päike oli vajunud mere taha ja eha tõmbas punakaid jooni männilavadele, mässisime endid tekkidesse ja marssisime lauldes lõkkekoha juurde, kus lõkkevana juhatusel toimusid ettekanded ja võistlused. Tore oli istuda suvises öös lõkke ääres. Punased varjud värisesid mändide krobetatel tüvedel, maalides punakaid vabisevaid laiuke meiegi nägudele. Keset hõiskeid kajas korraga lõkk ja silmapilk vaibus kära ja nali. Ristitati käed ja harras palve „Isa, lase olla meid homme paremad, kui me täna olime“ tõusis tähistaeva poole. Siis sammuti vaikides telkide poole.

Nii möödusid need ununematud päevad, täis tööd ja rõõmu. Pühapäeval külastasid laagrit prl. peavanem S. Pruuden ja ringkonnavanem pr. Räägo, keda tervitati lilledega. Sellele järgnes sõit Pärnu, kus peeti väike mälestusaktus Lydia Koidula ausamba juures. Kuid keset laulu avanesid äkki taevaluugid ja vihma valas kui pangest. Uudishimulikkude ring hajus, kuid meie, vaatamata rängale vihmale, laulsime vahvasti lõpuni. Suu läks vägisi muigele tundes, kuidas märjad riided kleepusid ihule ja vesi jalanõudes aina lõrtsus. Rõõmsasti marssisime

Kaitseliidu Kodusse, kus asendasime märjad riided palitute ja siis läks lahti mürgel. Tehti oope-reid ja operette, lauldi kõiki laule, mis laulda andsid. Eriti said suure menu osaliseks „Vändra metsas Pärnumaal“ ja „All õues, kes seal õues“. Viimane muutus koguni laagri lemmiklauluks.

Punased bussid aga ronisid järjest Reiu ja Pärnu vahet, viies tuju-küllaseid tüdrukuid tagasi laagrisse, kus algas metsik korraldamine. Terve laager oli kui suur pesukuivatushoov ja iga puu küljes aina lehvis sinist ja kollast.

Nii möödus seegi päev nagu kõik teised. Ja kui teisel hommikul heiskasime lipu vaid paariks tunniks ja anti vimpel laagri parimale rühmale, tikkusid pisarad vägisi silmi. Mitte kadedusest, ei! Olime väga rõõmsad, et selle autähise omandasid just meie arm-sarad Vändrast. Pisarad kogunesid sellepärast silmakurudesse, et kole kahju oli lahkuda Reiust.

Järgnes laagri ärakoristamine, mis oli kurvimaks silmapilguks. Kuid oli siiski troostiks, et tuleval suvel jälle kohtume, nimelt Taevaskoja kõrgete roheliste kuus-kedega palistatud liivakaldalise ja käre Ahja jõe ääres.

L. H.

TTG Vilistl.-kogu üldkoosolek.

Pühapäeval, 10. oktoobril kell 12 toimus Vil.-kogu üldkoosolek, millest võttis osa rohkearvuline vi-

listlaspere ja T. T. G. dir. J. Adamson.

Enne päevakorra juurde asumist

mälestatakse möödunud aasta jooksul surnud vilistlasi.

Järgnevalt võttis sõna dir. J. Adamson, kes pikemas kõnes märgib kooli siseellu puutuvaid küsimusi, eriti neid, mis on seoses Vil.-koguga.

Koosoleku avas vil. P. Välba, kes valiti ka koosoleku juhatajaks.

Päevakorras esitatud aruanded ja eelarve võeti esitatud kujul vastu.

Järgnesid valimised. Vil.-kogu juhatajaks valiti P. Välba, kellele ta 5-aasta Vil.-kogu juhataja kohal olemise puhul antakse juhatuse nimel lilli. Seejärel valitakse juhatuse koosseisus: M. Ülper, J. Salujärv, L. Niggol ja F. Krimm;

majaemaks — L. Keder, abideks I. Liivat ja Mähakar; fondihoidjaks — E. Koppel ja abiks L. Korts; kartoteegi korraldajaiks — M. Sikka, L. Soome ja L. Kütt.

Revisjoni-komisjoni saavad: L. Hindrikson, I. Koppel ja L. Kütt; peotoimkonda: P. Roove, H. Hansson, L. Suubi, H. Kullam, A. Klimberg ja K. Tammemägi.

Läbirääkimiste all võeti pike-malt sõna Vil.-kogu 15. aastapäeva pühitsemise kohta, mis peetakse esialgsete kavatsuste kohaselt 1938. a. veebruaris, mispuhul toimub ka aktus koos peoga.

Avaldatakse soove veel mitmesuguste kursuste korraldamiseks. Koosolek lõpeb kell 15.

Kooli elu.

Jutta Haljasmaa,
Õpilaspere vanem.

Õpilaspere vanema valimine.

Õpilaspere vanema valimine oli 29. sept. 1937. a. kella 1—3 p. l. Õpilaspere vanema kandidaatideks olid üles seatud: Jutta Haljasmaa Vb g., Viuu Aaspere Vb g. ja Virve Liik I g. kl. Häälid said J. Haljasmaa 231, V. Aaspere 76 ja V. Liik 51. Tühjalt oli lehti ära antud 16.

Õpilaspere juhatuse koosseis.

Õpilaspere juhatuse koosseis on järgmine: Õpilaspere vanema asetäitja — Linda Reevits Vb g., üldharidusjuht — Maria Reeben Va g., ringide juht — Muusa Valge Vb g., korraldaja — Viuu Aaspere Va g., varavalvur — Virve Liik I g., valitsuse sekretär — Vilma Lill I g.

Õpilaspere Esinduse tegevus.

Esindus on pidanud käesoleval õppeaastal kolm koosolekut.

Avakoosolekul, mis peeti 16. sept., valiti Õpilaspere Esinduse juhatuse juhatusest: L. Lepp (Va g.), V. Liik (I g.), L. Pill (Vb g.), J. Haljasmaa (Vb g.) ja V. Näping (IIb r.).

Juhatause liikmed jagasid ametid omavahel järgmiselt: juhataja — L. Lepp, juhataja abi — V. Liik, kirjaetoimetaja — L. Pill, kirjaetoimet. I abi — J. Haljasmaa, kirjaetoimet. II abi V. Näping.

Teisel koosolekul 27. sept. püstitati Õpilaspere vanema kandidaadid ja valiti toimkond, kes teostas Õpilaspere vanema valimised.

Kolmandal koosolekul 5. okt. esitas Õpilaspere vanem Juta Haljasmaa Esindusele Õpilaspere valitsuse koosseisu kinnitamiseks.

Valitsus kinnitatakse järgm. koosseisus: Õpilaspere vanema abi — Linda Reevits (Vb g.), ringide juht — Muusa Valge (Vb g.), korralvur — Viuu Aaspere (Va g.), haridusjuht — Maria Reeben (Va g.), varalvur — Virve Liik (I g.), sekretär — Vilma Lill (I g.).

Õpilaspere esinduse koosseis.

I prog.: Aime Tendre ja Eva Karell, II prog.: Eha Ots ja Endla Rästa, III prog.: Evi Pärn ja Helga Kadak, IV prog.: Laine Lemming ja Leeni Rästa, Ia reaalk.: Hilja Bokka ja Ilve Pill, Ib reaalk.: Aino Piir ja Lehte Aruella, II reaalk.: Hilja Kangro ja Mia Ariko, IIIa reaalk.: Juta Pruuli ja Endahelle Vilper, IIIb reaalk.: Velda Näping ja Lehte Gärtner, I g.: Virve Liik ja Vilma Lill, Va g.: Lydia Lepp ja Linda Sastok, Vb g.: Hilja Freiman ja Laine Pill.

Klasside omavalitsused.

I prog.: klassivanem — Vanda Kaasik, abi Evi Krass, kirjaetoimetaja — Vilma Päärend, abi — Senta Lutsar, laekur Liilia Aidu, abi — Herta Raid, haridusjuht — Viia Kurg.

II prog.: klassivanem — Eha Ots, abi — Endla Rästa, laekur — Helmi Peedo, kirjaetoimetaja — Sinaida Merksion, korralvur — Tamara Mutt, abi — Eva Paris, haridusjuht — Juta Kink.

III prog.: klassivanem — Evi Pärn, abi — Helga Kadak, laekur — Friida Kleis, abi — Heli Valdes, kirjaetoimetaja — Eeva Kurve, abi — Ese Ratassepp, korralvur — Asta Anderson, haridusjuht — Ellen Annok.

IV prog.: klassivanem — Laine Lemming, laekur — Vaike Brett, abi — Regina Koha, kirjaetoimetaja — Heljo Räisa, korralvur — Helga Vooremaa, haridusjuht — Juta Adamson.

Ia reaalk.: klassivanem — Aino Kadastik, laekur — Aino Kilgi, abi — Linda Jakovits, kirjaetoimetaja — Sisko Lias, haridusjuht — Ilve Pill, korralvur — Ilme Kutsar.

Ib reaalk.: klassivanem — Aino Piir, abi — Lehte Aruella, laekur — Juta Lohuaru, kirjaetoimetaja — Linda Lilleorg, abi — Linda Laos, korralvur — Maud Vitut, abi Armilde Maasik, haridusjuht — Maimu Trubok, abi — Olga Nerer.

II reaalk.: klassivanem — Hilja Kangro, abi — Endla Kakk, laekur — Ellen Laan, abi — Juta Kaik, kirjaetoimetaja — Erna Vahkal, abi — Adele Grossmann, korralvur — Vilma Rinaldi, haridusjuht — Virve Tigane.

IIIa reaalk.: klassivanem — Aate Mägi, abi — Linda Kuusik, laekur — Ketsia Rannut, kirjaetoimetaja — Eda Liiv, abi — Kunda Koort, korralvur — Erna Vestholm, haridusjuht — Maara Kuldvere.

IIIb reaalk.: klassivanem — Velda Näping, abi — Silvia Kivi, laekur — Elli Tammet, abi — Aino Viira, kirjaetoimetaja — Laine Kaerama, abi — Silvia Saag, korralvur — Endla Ranna, haridusjuht — Aino Orav, abi — Armilde Pruuli.

I g.: klassivanem — Virve Liik, laekur — Marta Antik, kirjaetoimetaja — Linda Pullerits, korralvur — Helga Raag, haridusjuht — Laine Kallak.

Va g.: klassivanem — Viuu Aaspere, abi — Virge Tork, laekur — Hilja Nõmmik, abi — Maret Kerem, kirjaetoimetaja — Heldin Kivi, abi — Helmi Taimre, korralvur — Linda Paikre, haridusjuht — Maria Reeben.

Vb g.: klassivanem — Linda Reevits, abi — Hilja Freiman, laekur — Elfriide Mõrd, abi — Irene Vene, kirjaetoimetaja — Hilda Tootsius, abi — Hella Müller, korralvur — Salme Pastak, haridusjuht — Muusa Valge.

Õpetajate eri kohustused 1937./38. õ.-a.

Klassijuhatajad: prog. I kl. — E. Toomse; prog II kl. — V. Ojassoo; prog. III kl. — S. Liiv; prog. IV kl. — L. Haamer; reaalkooli Ia kl. — J. Püttsepp; reaalk. Ib kl. — Th. Thomson; reaalk. II kl. — E. Merits, abi E. Daniel; reaalk. IIIa kl. — E. Rosenberg, abi S. Ojanson; reaalk. IIIb kl. — A. Abar; gümnaasiumi I kl. — F. Laarens; güm. Va kl. — Th. Künnapas; güm. Vb kl. — M. Sorgsepp.

Öppenõukogu sekretär — M. Sorgsepp.

Raamatukogu üldjuhataja — K. Raud, abid E. Toomse ja A. Raielo; tehniline juhataja — J. Jaansoo. Ainekogu juhatajad: eesti k. ainekogu — K. Raud, abid E. Toomse ja A. Raielo; eesti k. üldkogu — J. Jaansoo; inglise k. ainekogu — V. Käpa, abid Th. Thomson ja S. Liiv; saksa k. ainekogu — E. Rosenberg, abi — Th. Thomson; matemaatika ainekogu — E. Merits, abi F. Laarens; füüsika ja kosmograafia ainek. — F. Laarens; loodust., keemia ja tervish. ainek. — A. Abar, abi A. Miller; maateaduse ainek. — E. Valdas; ajaloo ainek. — E. Daniel, abid M. Sorgsepp ja S. Ojanson; filos. ja kasvatust. ainek. — Th. Künnapas, abi S. Pruuden; ladina k. ainek. — Th. Künnapas; joonist. ja kunstiajaloo ainek. — J. Püttsepp; usuõp. ainek. — J. Kimmel; võimlemise ainek. — L. Haamer; käsitöö ainek. — V. Ojassoo; õpetajate käsikogu — Th. Thomson; kehvematte õpilaste toetusfondi k. — V. Käpa, abi E. Toomse; laulu ja muusika ainek. — P. Konsap.

Esindaja hoolekogus õppenõukogu nimel — F. Laarens; esindajad Vanem.-komitees — V. Ojassoo, V. Käpa, J. Püttsepp. „TTG“ pea- ja vastutav toimetaja — K. Raud, abi A. Raielo; talitusjuht — V. Käpa; kunstiline nõuandja — J. Püttsepp.

Õpilaskoondiste hooldajad: Õpilaspere Esinduse ja valitsuse hooldaja — J. Püttsepp; ringide koordineerija ja lugemislaua juhataja — Th. Thomson; Humanitaarringi hoold. — E. Toomse, abid Th. Künnapas ja Th. Thomson; Kunstiringi hoold. — J. Püttsepp, abi P. Konsap; Spordiringi hoold. — L. Haamer, abid F. Laarens ja E. Valdas; tantsude, mängude ja talispordi juht — L. Haamer; ekskursioonide juht — E. Valdas, abi L. Haamer; Õpilaspere hommikute korraldaja — E. Toomse, abi S. Liiv.

Kooli kodukaunistamise toimikond: — dir. J. Adamson, inspektriss S. Pruuden, õp. E. Toomse, V. Ojassoo ja J. Püttsepp; kooli aastapäeva üldjuhataja — F. Laarens.

Kooli kodutütarde rühmanvanem — V. Ojassoo, abid S. Liiv, M. Sorgsepp, Th. Thomson, E. Daniel.

Klassiruumide eest vastutajad: I eesti k. kl. — E. Toomse, II eesti k. kl. — K. Raud, võõrkeele-klassid — E. Rosenberg ja V. Käpa, filosoofia-kl. — T. Künnapas, muusika-kl. — P. Konsap, joonistamiskl. — J. Püttsepp, ajaloo-kl. — M. Sorgsepp, loodusteaduse-kl. — A. Abar, füüsika-kl. — F. Laarens; matem.-kl. — E. Merits; usuõpetuse-kl. — J. Kimmel, majapidam.- ja käsitöö-kl. — V. Ojassoo, võimla — L. Haamer, raamatukoguruum — K. Raud.

„TTG“ toimetuse ja talituse koosseis.

K. Raud — pea- ja vastutav toimetaja; A. Raielo — tema abi; V. Käpa — talituse juht, majandusliku ala hoolandaja; J. Püttsepp — kunstiline nõuandja; L. Hermann (Vb g.) — tegevtoimetaja, juhtkirjade, vesteala ja ilukirjandusliku osa toimetaja; M. Reeben (Va g.) — ilukirjandusliku ja arvustuse osa toimetaja; E. Mõrd (Vb g.) — kunstilise ala ja illustratsioonide osa toimetaja; A. Villemson (I g.) ja A. Mägi (IIIa r.) — kooliteadete toimetajad; T. Kudeviita (III pr.) — nooremate klasside ilukirjandusliku osa toimetaja; H. Imelik — nooremate klasside ilukirjandusliku osa ja illustratsioonide toimetaja.

Kaastöö edasiandmine toimub kas otse teed peatoimetajale või tegevtoimetajale või vastavate osade toimetajaile. Kaastöö kirjutada ainult ühele lehepoolele ja võimalikult sõredate ridade vahedega.

Humanitaarringi avakoosolek 6. X. 37 kell 17.

Käesoleva aastaga algab esmakordselt tegevust Humanitaarring. See Ring moodustati endisest Enesekasvatuse- ja Kirjandusringist nende liitmise teel.

Päevakorras oli: 1. Avamine. 2. Koosoleku juhataja ja protokollija valimine. 3. Kirjandus- ja Enesekasvatuse ringi eelmise aasta aruanded. 4. Valimised. 5. Referaat õpilaselt L. Reevits'alt teemal „Kunst ja moraal“. 6. Läbirääkimised.

Õpetajaist oli kohal dir. J. Adamson, pr. E. Toomse, prl. Th. Thomson ja hr. T. Künnapas. Õpilasi oli koos umbes 100. Koosoleku juhatajaks valiti Vb g. kl. õpil. Muusa Valge, protokollijaks Va g. õpil. Viuu Aaspere. Kirjandusringi aruanded

esitas Vb g. kl. õpil. Muusa Valge ja Enesekasvatusringi aruande Va g. õpil. Maria Reebe. Sellele järgnesid valimised. Juhatus moodustati järgmisist õpilastest: juhataja — Virge Tork Va g.; abi — Maria Reebe Va g.; sekretär — Viu Aaspere Va g.; abi — Lydia Lepp Va g.; laeur — Aino Pikker Va g.; abi — Muusa Valge Vb g.

Revisjoni-komisjoni liikmeiks said: Sylvia Kärt (Va g.), Linda Reevits (Vb g.) ja Laine Hermann (Vb g.). Raamatukogu hooldajaiks valiti: Linda Paikre (Va g.), Laine Tomson (Va g.) ja Marta Antik (I g.). Valimisile järgnes huvitav referaat. Pärast lühikest sõnavõttu läbirääkimiste osas lõpetati koosolek kell 18.

Spordiringi avakoosolek 22. IX. 37 kell 17.

Päevakord: 1. Koosoleku avamine. 2. Möödunud aasta aruanne. 3. Koosoleku juhataja ja protokollija valimine. 4. Referaat. 5. Juhatuse valimine. 6. Läbirääkimised.

Koosoleku avas Vb g. kl. õpil. Hilja Freiman, kes soovis Spordiringi liikmetele töötahet ja edu eelolevaks aastaks ja samuti andis ülevaate möödunud aasta tegevusest. Järgmisena valiti koosoleku juhataja ja protokollija. Koosoleku juhatajaks saab Hilja Freiman ja protokollijaks Helmi Zeisig (I g.).

Järgnes referaat ujumisest, mille kandis ette Hilja Freiman.

Järgmiseks punktiks olid valimised. Juhatajakandidaadiks seati üles Hilja Freiman, kes ka valiti ühel häälel. Juhatusse pääsesid: Virve Liik (I g.), Laine Pill (Vb g.), Ellen Kuulberg (II prog.), Helmi Zeisig (I g.), Helga Raag (I g.) ja Lydia Lepp (Va g.).

Valimistele järgnesid läbirääkimised. Võeti sõna spordimärgi asjus ja jäeti selle lahendamise Spordiringi juhatusse ülesandeks. Arutati veel naiskonna treeningtundide küsimust ja otsustati ka võistlusi pidada võrk- ja rahvastepallis. Otsustati korraldada talispordi demonstratsioonipäev.

Opetajasliikmeist võttis koosolekust osa pr. L. Haamer. Õpilasi oli kohal 38. Liikmemaksuks määrati 25 senti aastas. Koosolek lõppes kell 18.15.

Spordiringi juhatusse koosolek 22. IX kell 18.15.

Koosoleku päevakorras oli ametite jaotamine juhatusliikmete vahel. Ametid jaotati järgmiselt: juhataja Hilja Freiman, abi — Virve Liik, laeur — Helmi Zeisig, kirjatöimetaja — Laine Pill, abi — Lydia Lepp, ametita liikmed Helga Raag ja Ellen Kuulberg.

Spordiringi juhatusse koosolek 1. X 37 kell 11.

Päevakorras oli matka korraldamine. Otsustati korraldada pühapäeval 3. okt. 20-kilomeetrine matk Haaslavale. Matk algaks Ujuksilla juurest hommikul kell 9. Kes soovivad spordimärki, need peavad tagasi olema kell 13, teised aga kell 14.30. Õpilase Freiman'i hoolde jäi matkast teatamine õpilasile. Edasi otsustati Spordiringi möödunud aastast ülejäänud raha kulutada noorematele klassidele käsipallitreeneri palkamiseks.

Koosolekul viibis peale juhatusse ka õp. pr. L. Haamer.

Kunstiringi avakoosolek 27. IX 1937 kell 17.

Uus Kunstiring, mis asutatud endisest Muusika- ja Kunstiringist, algas oma tegevust avakoosolekuga 27. IX 1937.

Koosoleku avas eelmise aasta Kunstiringi juhataja Skunda Arens (Vb g.). Ka esitas ta endise Kunsti- ja Muusikaringi aruanded. Sellele järgnes koosoleku juhataja valimine. Valiti Linda Reevits (Vb g.). Enne Ringi juhatusse valimist rõhutas uus juhataja valimise tähtsust ja uue valitsuse senistest raskemaid ülesandeid, kuna uue Ringi tegevuskava on suurenenud kahe eelmise tegevusrohke ringi ühinemise puhul. Juhatusse valiti: juhatajaks — Skunda Arens (Vb g.), abiks — Virve Liik (I g.), laeuriks — Elfriide Mõrd (Vb g.), kirjatöimetajaks ja Ringi propagandajuhiks — Linda Reevits (Vb g.), huviohtute korraldajaks — Aino Ilves (I g.), joonistustundide korraldajaks — Laine Hermann (Vb g.), muusikalise osa korraldajaks — Laine Kallak (I g.).

Pärast valimist järgnesid sõnavõturohked läbirääkimised. Määrati kindlaks liikmemaks 25 senti aastas. Ka otsustati korraldada joonistustunde kaks korda nädalas. — Koosolek lõppes kell 18.15.

TIIR abiturientide lõpumärkide saamine.

TIIR abiturientide lõpumärkide kättesaamine toimus laupäeval, 2. okt. 4. ja 5. tunni ajal ajaloo-klassis. Peale TIIR abiturientide olid kohal dir. J. Adamson, insp. S. Pruuden, klassijuh. A. Abar ja E. Rosenberg ja IV prog. ja II reaalk. kl. esindajad. Avasõna ütles dir. J. Adamson, millele järgnes märkide kätteandmine. Siis järgnesid tervitused prl. S. Pruuden'ilt, prl. E. Rosenberg'ilt ja abiturientide esindajalt. Tervitusile ütles dir. J. Adamson lõppsõna. Edasi oli pildistamine saalis.

TTG abiturientide lõpumärkide saamine.

18. sept. sai pidulikult kätte oma lõpumärgid TTG XIX lend.

Teise tunni alguseks koguneti ajaloo-klassi, kus algas märkide jagamine. Härra direktor J. Adamson kinnitas õnnitlusega märgid rinda, I g. kl. õpilased asetasiid punaseid nelke märkide kõrvale. Direktor, samuti insp. prl. S. Pruuden, klassijuhatajad ja I g. kl. esindajad esinesid tervituskõnedega. Märkide saamisele järgnes värske abiturientide pildistamine, mille järele mindi väikesele õppekõldele härra direktoriga Toomile, kus seletati endise arvatava eestlaste linnamäe ehitust ja ajalugu.

Kell 3 läks lahti lõbus sõit Tallinna poole.

Hõimuaktus.

Hõimuaktus koolis oli 16. okt. kell 1, mis kanti üle raadio kaudu Tallinnast.

Valgelillepäev.

Valgelillepäeva pidas kool oktoobris. Kõneles õpetaja A. Miller tiisikuse levimisviisidest ja selle eest hoidumisest.

Kooli teated.

Koolitöö lõppes möödunud õ. aastal 1. juunil ja algas käesoleval õ. aastal 30. augustil. Uute õpilaste vastuvõtmine toimus kevadel 2.—5. juunil, sügisel 25.—28. aug.; samadel päevadel olid ka sügisel järeleksamid. Uusi õpilasi võeti vastu: I prog. kl. 46, II prog. kl. 3, III prog. kl. 1 ja IV prog. kl. 2; Ia reaalk. kl. 48, Ib reaalk. kl. 44, II reaalk. kl. 1, III reaalk. kl. 1; uue gümn. I kl. 40, end. gümn. Va kl. 2

ja Vb kl. 1. Kokku võeti vastu uusi õpilasi 189. — Kuna tung realkooli I kl. oli eriti suur, siis lubati Haridusministeeriumi poolt avada paralleelklass.

Õpetajaist lahkusid 1. augustist arvates looduslooõpet. kandidaat Ilse Vellisto, käsitööõpet. kand. Ella Mutso, võimlemisõpetaja Marta Treier, matem.õpet. August Kasvand ja majapidamisõpet. Lilli Lepik; arvates 10. sept. lahkus ka majapidamisõpetaja Anna Tars.

Uute õppejõududena asusid ametisse 1. augustist alates matem.õpet. Hugo Maran ja looduslooõpet. kand. Hilda Otsason; 1. sept. ajalooõp. kand. Leopold Anvelt ja 10. sept. majapidamisõpetaja Lilli Lepik.

Gümn. lõpetasid kevadel 46 õpil., sügisel 9 õpil.; keskkooli lõpetasid kevadel 48 õpil., sügisel 10 õpil.

Tartu Tütarlastegümnaasiumi lõpetajad 1937. a.

Humanitaarharus: 1. Antik Erna. 2. Hein Fanni. 3. Johannson Karin. 4. Kütt Hilda. 5. Kütt Liidia. 6. Leegand Elsa. 7. Lukk Helga. 8. Lukk Liina. 9. Mikk Mai. 10. Nukk Linda. 11. Rajamäe Linda (cum laude). 12. Rootsmäe Karin. 13. Rütli Koidu. 14. Sarapuu Ursula. 15. Sengbusch Ida. 16. Senter Daisy. 17. Säga Hildegard. 18. Sööt Lisette. 19. Sütt Lehte. 20. Talistu Linda. 21. Tamm Heinola. 22. Teppan Meeta. 23. Toomaste Ulve. 24. Tootsi Ellen. 25. Truumes Aino. 26. Tõnisson Kunilda. 27. Vaher Aino. 28. Zopp Valida.

Majapidamisharus: 1. Anton Liis. 2. Haljasmaa Endla. 3. Hecht Ester. 4. Inselberg Antonina. 5. Kalvet Laine. 6. Karusaar Annette. 7. Kraft Elsa. 8. Krimm Frieda. 9. Kukemelk Eve. 10. Kull Oile. 11. Kullam Helvi (cum laude). 12. Latka Aksella. 13. Lepik Helga. 14. Lukin Salme. 15. Maidla Helmi. 16. Mägi Leonore. 17. Pausk Linda. 18. Preedik Pauline. 19. Puksing Regina. 20. Raiste Veeva. 21. Räbovõitra Linda. 22. Teimann Aino. 23. Tendre Salme. 24. Teras Laine. 25. Uibo Lilia. 26. Veber Rutt. 27. Veike Linda.

Tartu Tütarlastekeskooli lõpetajad 1937. a.

A-klassis: 1. Ariko Juta. 2. Heido Virve. 3. Ilves Aino. 4. Kallak Laine. 5. Kingo Erika. 6. Kurg Öie. 7. Lausing Linda. 8. Leemet Alma. 9. Lepasson Virve. 10. Liik Virve (cum l.). 11. Lill Vilma. 12. Linnus Karin. 13. Möldre Irina. 14. Namm Selma. 15. Ploom Hilja. 16. Polits Alma. 17. Poots Marta. 18. Raag Helga. 19. Raidal Hilda. 20. Raud Aino. 21. Rebane Linda. 22. Sibul Aino. 23. Trautman Gertud. 24. Tõnisson Hilja. 25. Ustav Aino. 26. Vanatalu Albertine. 27. Veidenberg Elsa. 28. Villak Pärja. 29. Zeisig Helmi. 30. Sild Aino.

B-klassis: 1. Antik Marta (cum l.). 2. Eber Vilma. 3. Jaanisto Helga. 4. Jõeäär Maimu. 5. Jürisoo Linda. 6. Kaik Aime. 7. Kirschbaum Edit. 8. Kondas Salme. 9. Koppel Elli. 10. Kärner Eha. 11. Kübar Linda. 12. Kütt Endla. 13. Linde Elise. 14. Otsason Kaja. 15. Paulmeister Hansa (cum l.). 16. Patska Linda. 17. Plaan Linda. 18. Pullerits Linda (cum l.). 19. Pähn Ina. 20. Ritslaid Maimo. 21. Rähni Laine. 22. Räisa Aino. 23. Sirkel Linda (cum l.). 24. Sorga Tiio. 25. Unt Aino. 26. Vaher Endla. 27. Valdmaa Eha. 28. Villemson Alli.

Aruanne TTG ja TTK õpilaste edasijõudmisest ja käitumisest 1936./37. õ.-aastal.

(Sulgudes on arvud eelmisest 1935./36. õ.-aastast.)

1. Õpilaste arv klassis: aasta algul 496 (501); tuli juurde õ.-a. kestel 10 (29); lahkus 26 (45); õppeaasta lõpul 480 (485).

2. Puudumine: puudunud tundide üldarv 18623 (23325), iga õpilase kohta 38 (48,1); sugugi ei puudunud 63 (36) õpil., nende % 13,2 (74); hilinemisi 173 (144) korda, iga õpilase kohta 0,36 (0,3) korda; sugugi ei hilinenud 389 (375) õpil., nende % 81,4 (77,3). Klasside järjekord puudunud tundide suhtes: IIIb kk. 22 t., Va kk., I kk., IVb kk., Vb g., II kk., IIIa kk., Vb kk., IVa kk., IVa g., Va g. 62,1 tundi. Klasside järjekord hilinemise suhtes: IVb kk. 0,07 k., Vb g., Va kk., IVa kk., Va g., Vb kk., IVa g., IIIa kk., II kk., I kk., IIIb kk., IVb g. 1,5 korda.

3. Edasijõudmine: üleviidud järgm. kl. 307 (316) õpil., nende % 64 (65,1); järeleksamid 141 (127) õpilasel, nende % 29,4 (26,2); jäi samasse klassi 32 (42), nende % 6,6 (8,66); väga häid numbraid kokku 950 (894), häid 2401 (2367), rahuldavaid 2752 (2820), puudulikke 352 (349), nõrku 2 (4); üks puudulik 81 (76) õpilasel, 2 puudulikke 56 (49) õpil., 1 nõrk 2 (4) õpil.; cum laudesid 34 (42): I kk. 4, II kk. 5, IIIa kk. 4, IIIb kk. 2, IVa kk. 3, IVb kk. 2, Va kk. 1, Vb kk. 4, IVa g. 4, Va g. 3, Vb g. 2. — Üleviimise % suuremast väikesemani: Vb g. 85,2, Va g., Vb kk., I kk., II kk., IIIb kk., Va kk., IVa kk., IVa g., IIIa kk., IVb kk., IVb g. 50.

Klasside järjestus edasijõudmise keskmise numbri järgi paremast halvemani: Vb g. 3,812, I kk. 3,730, II kk. 3,698, Va g. 3,684, IVa kk. 3,626, Vb kk. 3,626, IVb kk. 3,580, Va kk. 3,577, IIIb kk. 3,549, IIIa kk. 3,526, IVa g. 3,509, IVb g. 3,499.

4. Käitumine ja kord: väga hea 474 (475), hea 3 (9), rahuldav 0 (1); märkuste üldarv 277 (138), iga õpil. kohta 0,58 (0,28).

Kooli avaaktus.

Aktus algas 30. augustil k. 9 hommikul ühiskoraali ja palvega usuõp. J. Kimmel'ilt, mille järele tervitas dir. J. Adamson kooli uue õppeaasta algul, esitades ka mõned andmed kooli koosseisu jm. kohta.

Siis läksid õpilased koduklassidesse, kus järgnes klassijuhataja-tund. Selles valiti enamasti klasside omavalitsused ja tutvuti koolikorraga. Pärast klassijuhataja-tundi läksid õpilased koju.

Õppetöö aruanne 1937./38. õ.-a. I veerandi eest.

Õpilaste arv: I pr. 47, II pr. 52, III pr. 56, IV pr. 47, Ia r. 46, Ib r. 48, II r. 51, IIIa r. 38, IIIb r. 40, I g. 39, Va g. 31, Vb g. 33; kokku 528.

Keskmine edasijõudmise number: I pr. 3,82; II pr. 3,57; III pr. 3,58; IV pr. 3,49; Ia r. 3,48; Ib r. 3,31; II r. 3,33; IIIa r. 3,58; IIIb r. 3,32; I g. 3,64; Va g. 3,42; Vb g. 3,56.

Klasside edasijõudmise järjekord paremuse järgi keskmise edasijõudmise numbri alusel: I pr. 3,82; I g. 3,64; III pr. 3,58; IIIa r. 3,58; II pr. 3,57; Vb g. 3,56; IV pr.

Kooli aastapäeval mälestame tõsisis leinas aasta kestel manalasse lahkunud

end. õpetajaid **Karl Westberg'i** ja
Helmi Jaakson'it,

vilistlasi **Kamilla Takk'i,**
Hilja Kokk-Albert'it,
Galiina Tõnnis't ja
Leida Põtra,

end. õpilasi **Hele-Liis Juuno't** ja
Valve Truu'd.

**TTG, TIIG, TIIP ja TIIR õpetajas-,
õpilas-, vilistlas- ja lastevanemate pere.**

3,49; Ia r. 3,48; Va g. 3,42; II r. 3,33; IIIb r. 3,32; Ib r. 3,31.

Nõrkade ja puudulikkude otsuste arv iga õpilase kohta: I pr. 0,64; II pr. 0,60; III pr. 1,05; IV pr. 1,53; Ia r. 1,48; Ib r. 1,23; II r. 1,24; IIIa r. 0,86; IIIb r. 1,62; I g. 1,00; Va g. 1,20; Vb g. 0,82.

Klasside järjestus nõrkade ja puudulikkude otsuste järgi: II pr. 0,6; I pr. 0,64; Vb g. 0,82; IIIa r. 0,86; I g. 1,00; III pr. 1,05; Va g. 1,20; Ib r. 1,23; II r. 1,24; Ia r. 1,48; IV pr. 1,53; IIIb r. 1,62.

Cum laude õpilasi: I pr. 4, II pr. 1, III pr. 1, Ia r. 2, II r. 1, IIIa r. 1, I g. 2, Va g. 1; kokku 13.

Väga häid hindeid (5) — 754; häid (4) — 2453; rahuldavaid (3) — 2809; puudulikke (2) — 588; nõrku (1) — 11.

Kogu kooli keskmine edasijõudmise number: 3,51.

Lastevanemate-koosolek.

Lastevanemate üldkoosolek rohke osavõtuga peeti pühap., 3. okt. k. 3 p. l. Koosoleku kavast oli avakõne dir.

J. Adamson'ilt, koosolekujuhataja ja protokollija valimine, aruanne õppe- ja kasvatustööst direktor J. Adamson'ilt, kooliarsti H. Puusepa aruanne õpilaste teravhoiust, ülevaade Lastevan.-komitee I. a. tegevusest esimehelt A. Juhani'lt, valimised ja läbirääkimised. Koosolekut juhatas dir. J. Adamson, protokollis pr. J. Rästa. Koosolek moodus asjalikkuse ja vastastikkuse arusaamise tähe all, lõppedes mitmekesiste elavate läbirääkimistega.

Vanemate-komiteesse valiti: I prog. kl. esindajaiks: hr. Päärend ja pr. Sass, asem. pr. Kudeviita ja hr. Kross; II prog. kl.: pr. Imelik ja hr. Kalmus, asem. pr. Paris; III prog. kl.: hr. Juhani ja pr. Simre, asem. pr. Milk; IV prog. kl.: pr. Rästa ja pr. Bruus, asem. pr. Ambre; Ia reaalk. kl.: pr. Mölder ja pr. Pill, asem. hr. Kutsar; Ib reaalk. kl.: pr. Lilleorg ja hr. Nanelson, asem. hr. Pärn; II reaalk. kl.: pr. Arike ja pr. Helmeste, asem. pr. Kaik; IIIa reaalk. kl.: pr. Kuusik ja pr. Liiv, asem. pr. Vilper; IIIb reaalk. kl.: pr. Gärtner ja pr. Ranna, as. pr. Krooman; I gümn. kl.: hr. Ploom ja hr. Raag, asem. pr. Ilves; Va gümn. kl.: hr. Sass ja hr. Meristo, asem. pr. Pärtels; Vb gümn. kl.: pr. Raudsepp ja hr. Freimann, asem. pr. Loogus.

Esindajaiks kooli hooletogusse: hr. A. Juhani ja hr. E. Kalmus; õppenõukogusse: pr. L. Imelik ja hr. V. Ploom; revisj.-kom.: hr. V. Ploom, hr. A. Raag ja pr. A. Ambre.

Vanemate-komitee juhatuse koosseis: esimees — hr. A. Juhani, abi — pr. L. Imelik; laekur — hr. M. Sass, abi — hr. G. Päärend; kirjatoim. — pr. J. Rästa, abi — hr. E. Kalmus.

Aastapäeva pühitsemise kava.

Aktus kooli ruumes 15. nov. kell 11.

Ühiskoraal: Ma kummardan sind, armuvägi.

Vaimulik kõne õpetaja J. Kimmel.
 Avamäng TPG orkester
 Avakõne dir. J. Adamson.
 Mu sünnimaa T. Vettik.
 Arka üles, isamaa A. Läte.
 Õpilaskoor õpet. P. Konsap'i juhatusel.
 Kõne: „Laensõnadest eesti keeles“ õpet. E. Toomse.

Kooli aruanne dir. J. Adamson.

Mandoliinide orkester:

- a) Laevnik M. Lüdig.
 b) Veel kaitse, kange Kalev
 M. Härma.

Tervitused.

Lõppsõna.

Aastapidu „Vanemuises“

15. nov. kell 18.30.

I.

1. a) Mu sünnimaa R. Vettik.
 b) Varas T. Tobias.
 Gümnaasiumi õpilaskoor.
 c) Karjase laul R. Päts.
 Jaan läheb jaanitulele . . . R. Päts.
 Progümnaasiumi ja Reaalkooli õpilaskoor.
 d) Kui ma hakkam laulemaie . M. Saar.
 Kangakudumise laul E. Oja.
 Uhendatud õpilaskoor.
 2. a) Vokilaul M. Moszkovski.
 b) Humoresk M. Moszkovski.
 Klaveril Gümn. I kl. õpil. Aino Unt ja IIIb Reaalk. kl. õpilane Silvia Kivi.
 3. Nokturn F. Liszt.
 Klaveril IIIa Reaalk. õpilane Ketsia Rannut.

II.

5. a) Nöörihüpped.
 b) Võimlemine.
 Esitavad nooremate ja vanemate klasside õpilased.
 6. a) Variatsioonid eesti rahvatantsule.
 Tantsib Progümn. ja Reaalkooli õpilaste rühm.
 b) Prelüüd H. Löhr.
 Tantsivad TTG Vb kl. õpilased A. Asman ja A. Oru.
 7. Intermezzo.
 Tantsib vil. V. Otsus-Arbi ja hr. U. Väljaots.
 8. Merele O. Merikanto.
 Tantsib õpilaste vanem rühm — A. Asman, J. Adamson, V. Liik, H. Ploom, L. A. Mägi, A. Unt, L. Sastok, L. Oja ja A. Oru.
 * * *

Õpilaste ettekandeid juhatavad:
 klaverimängus õpet. T. Jakobson,
 koorilaulus õpet. P. Konsap,
 võimlemises õpet. L. Haamer,
 tantsus vil. P. Roove-Lindenau.

III.

TANTS.